

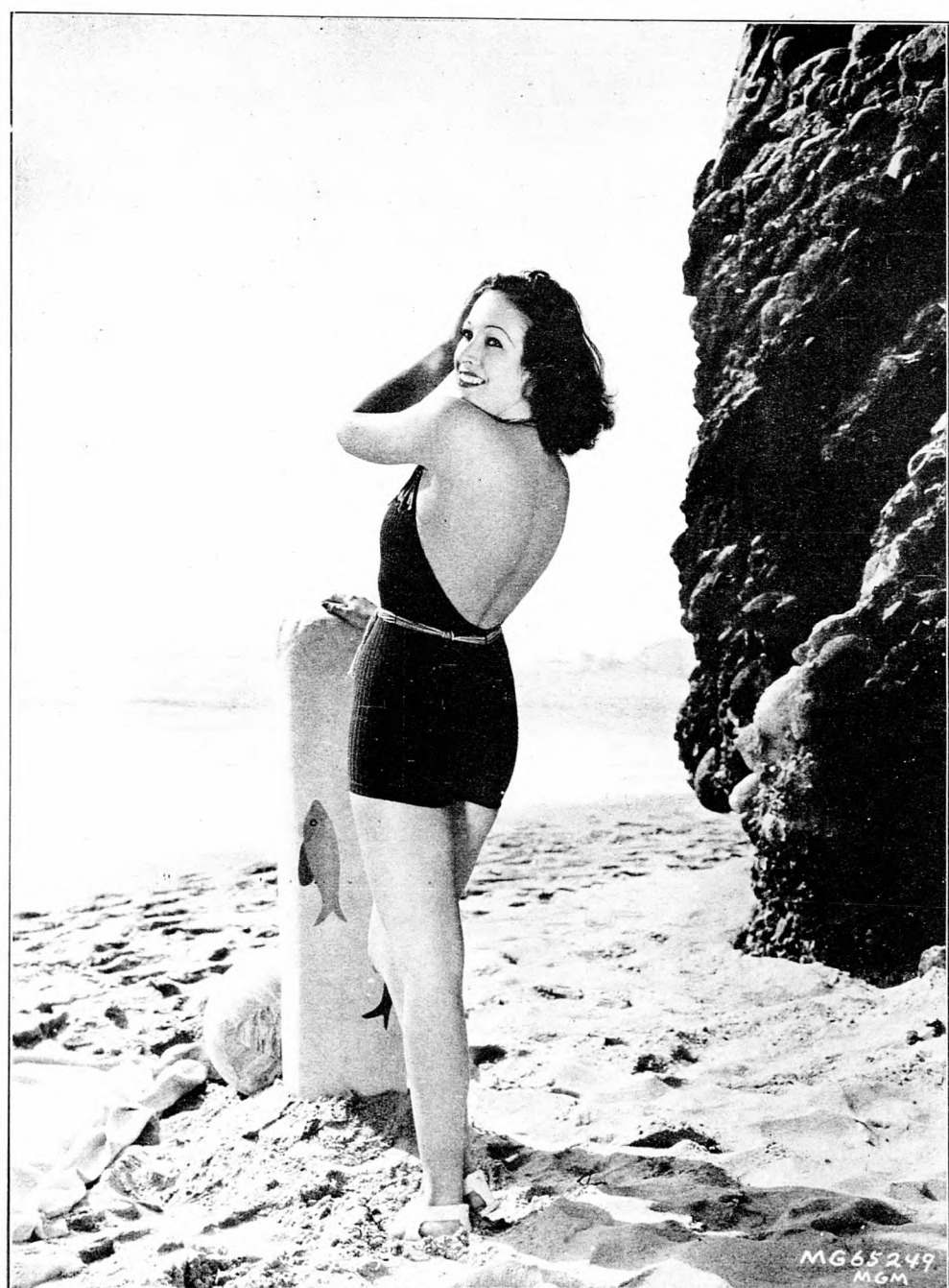
A. M. N. MUZEUM
HIRLAPOSZTALY

MAGYAR NŐK LAPJA

IV. EVFOLYAM 21. SZAM

SZERKESZTI PÁPP JENŐ

BUDAPEST, 1942 JULIUS 20

MG65249
MGM

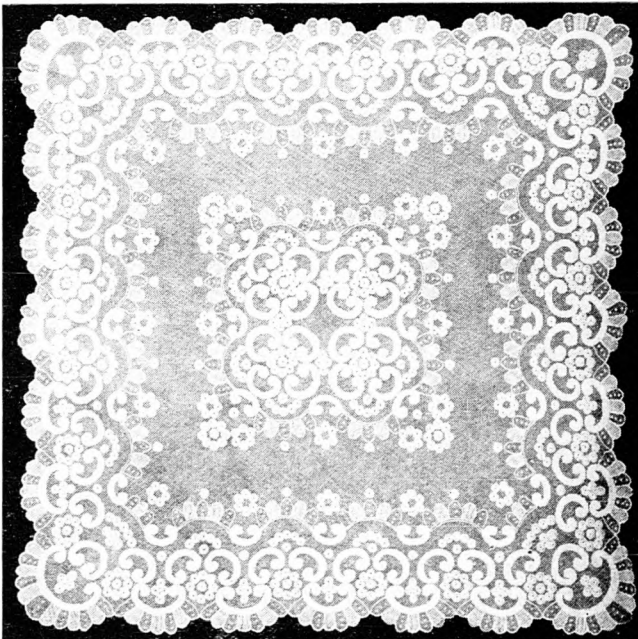
Tengerparton

Torockói párna. Nyers házivászonra előrajzolva, megkezdve, a hímzéshez szükséges piros vagy kék színű jól mosható fonállal együtt 45×65 cm méretben P 16.50. Rendelésnél a vásárlási könyv beküldését kérjük. Készen hímzve, hátlappal együtt P 28.— Megrendelhető a Muskátli Kézimunkaboltban, Budapest, IV. kerület, Régi posta-utca 12. szám és Szeged Kárász-utca 3. szám.

Fehérnemű szekrénycsík. Fehér pamutvászonra előrajzolva, 20×120 cm méretben P 3.50. A hozzá szükséges géphímző orsónként P 3.—, egy orsó 25 gr. elsőrendű fonalat tartalmaz. Kézihímzéshez tiszta pamut hímzőfonál 1 matring 36 fillér. Készen, géppel hímzve 1 csík P 12.— Megrendelhető a Muskátli Kézimunkaboltban, Budapest, IV., Régi posta-u. 12 és Szeged, Kárász-u. 3. Rendelésnél a vásárlási könyv beküldését kérjük.

Diszteritő. Ekrűszínű tüllre különleges szép hímzéssel készítve 100×100 cm méretben P 45.—. Megrendelhető más méreikben is a Muskátli Kézimunkaboltban, Budapest IV., Régi posta-utca 12. szám és Szeged, Kárász-utca 3. Árátárlatot 20 fillér válaszbélyeg ellenében küldünk.

A «MAGYAR NŐK KÖNYVTÁRA» két szennzációs újdonsága a

Korszerű receptkönyv

és

Az úriház ábécéje

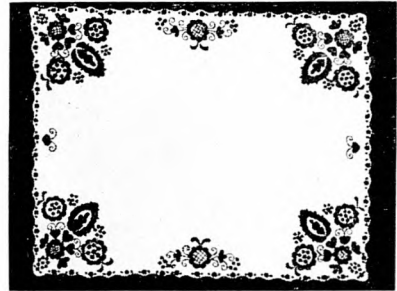
Mindkét könyv praktikus értékű tartalmánál fogva hasznos tanácsokkal szolgál a Magyar Nők Lapja olvasóinak.

Az egyik könyv 600 kitűnő, kipróbált receptet tartalmaz, a másik pedig a társasági társadalmi szokásokról, a látogatással, vendéglátással, öltözködéssel, ajándékozással stb. kapcsolatos problémákról tájékoztat. Külön fejezetekben foglalkozik a fiatal anyák, gyermekek, felnőttek házi orvosi tanácsával, továbbá a lakásberendezéssel, a pályaválasztással, háztartással és kertészettel.

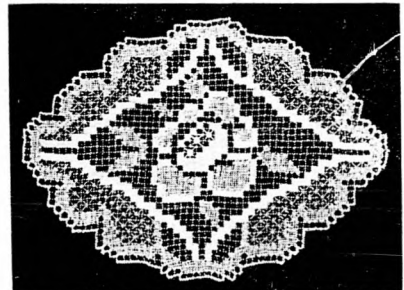
A könyvek ára darabonként előfizetőinknek 80 fillér

E filléres árért azonban csak úgy adhatjuk, ha előfizetőink a negyedévi P 6.60 előfizetési díjat a könyv árával együtt beküldik.

Ajánlatos a könyveket mielőbb beszerezni, mert e rendkívüli előnyben csak addig részesülhetnek, míg a korlátolt számban rendelkezésünkre álló könyv ki nem fogy.

Sárközi hímzésű tálcakendő. 40×50 cm méretben, színes mosható fonállal együtt, vékony szálú házivászonra előrajzolva és megkezdve P 4.80. Megrendelhető más méreikben is a Muskátli Kézimunkaboltban, Budapest, IV., Régi posta-u. 12., Szeged, Kárász-u. 3.

Óvális receteritő. 22×30 cm méreikben fehér cérna anyagból P 3.—. Megrendelhető a Muskátli Kézimunkaboltban Budapest, IV., kerület. Régi posta-utca 12. szám és Szeged, Kárász-utca 3. szám

MAGYAR NŐK LAPJA

IV. ÉVFOLYAM 21. SZÁM

BUDAPEST, 1942 JÚLIUS 20

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, DIVAT, KÉZIMUNKA ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

Megjelenik havonta háromszor: 1-én, 10-én és 20-án. Postatakarékpénztári csekk száma: 20.334. Előfizetési ár: egész évre 26.40 pengő, fél évre 13.20 pengő, negyed évre 6.60 pengő, egy óra 2.20 pengő. Ez, és szám ára 88 fill.

SZERKESZTI

PAPP JENŐ

Németországban, Svájcban és Olaszországban: egész évre 33 pengő, fél évre 16.50 pengő, negyed évre 8.25 pengő. Amerikában 1 évre 44, fél évre 22 pengő. A lap egy negyedévnél rövidebb időtartamra nem rendelhető meg.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV., FERENCIEK-TERE 7, II. EMELET 6. AJTÓ. TELEFONSZÁM: 18—73—42
FIÓKKIADÓHIVATALOK: KOLOZSVAR, KAZINCZY-UTCA 15, DEBRECEN, KONDOR-UTCA 19, SZEGED, BÁRÓ JÓSIKA-UTCA 4
SZABADKA, PIUKOVICS-UTCA 62, ÚJVÍDEK, JÓKAI-UTCA 31, MISKOLC, GHILLÁNYI-UTCA 13 ÉS MAROSVÁSÁRHELY, PETŐFI SÁNDOR-U. 4

Megelégedett férjek

ÍRTA PAPP JENŐ

Nem üres föltevés, hogy vannak békés és megelégedett férjek is. Csak, mert ritkán bukkannak fel, azért esik kevés számújuk. De élnek, virulnak, sőt pocakot is eresztenek és ha a feleségek dugdosás és rejtegetik őket: erre megvan minden okuk. Mert a megelégedett férj nemcsak azért értékes magántulajdon s nemcsak megbecsülendő kincs, hanem igazán aranyvaluta és kívánatos életbiztosítás is, aki arra ingerli a békétlen és elégedetlen Dianákat, hogy megszerezzék maguknak és a másik asszonyt megfosztásuk ettől a becses remekművétől. Ezért fedik el a világot és a kíváncsi szemek előtt a lehiggadt és egyensúlyozott férjeket azok a kiváló feleségek, akik felismerték a kezük közé került, nagyszerű anyagot, élnek vele és nem óhajítják őt se kiengedni varázsuk alól, se nem akarnak lemondani róla — a más javára.

Az lenne a természetes és helyes, hogy a házasságban minden férfi elérje végre a megelégedettség megnyugtató fokát. Az a cél, hogy a házassággal zárja le a jobbra-balra való heves érdeklődés folyamatát. Ne kacintgasson más otthonok és más termetek felé, hanem érje be a maga világával, amelyet ő teremtett meg, amelynek ő a feje, alapja, határa és korlátlan ura. A megelégedett férj hihetetlen előnyökhöz jut. Kikapcsolja az egész női nemet. Minden meddő izgalommal, sok fölösleges és hiábavaló érdeklődésével, viharával, titkaival és hazugságaival együtt. Erre a jelentős lépésre nincs meg minden férfiban a hajlam és inkább tűri, hogy a kíváncsiság, a hangulatok, pillanatnyi vágyak és futó ingerek százfélé tépjék és labdázzanak vele, sem minthogy legyűrnék ezeket a jövő-menő érzéseket és elhatároznák, hogy ura lesz önmagának.

Ehhez bizony erő kell. Mert nem mindenki olyan szerencsés, hogy megelégedettnek szülessék. A legtöbb férfi alkot-elemei közt bőven bujkál a szertelenség, az ujdonságok iránti forró érzés, a változatosság szeretete és főképpen a kényúr korlátlan válogatási szabadsága. Ezt ugyan megcsinálja ő maga is, amennyiben belekopszódik és időelőtti roncs lesz belőle, de a gyönyör vakít és az ilyen típusokat veszni kell hagyni. Vénységükre ügyis befutnak egy gazdaszszony, vagy egy szegénytelen viszony gályarabságába. És megcsinálja a feleség is, de ők ezzel se sokat törődnek.

A megelégedettség a házasságban alapjában véve intelligencia kérdése. Főismerése annak a végzetes valóságának, hogy tökéletes boldogság úgy sincs s aki ezt a lidércábrándot a női vonalon űzi: szakadatlan kiabrándulás éri. De ugyanoda jut a pénzsovár is, a fuakar is, a vagyonygyűjtő is, sőt a dicsőség és a hatalom megszállottja is, ha abba a túlzásba esik, hogy a szenvedélyre tesz föl mindent és nem számol az élet realitásaival. Természetesen itt most a normális polgári méretekről van szó. A zseni kivételes eseteit hagyjuk figyelmen kívül. Szóval: az a földadat, hogy minél több példányban hozzuk létre a megelégedett férjet s ennek — sajna! — az a föltétele, hogy ebben a hasznos és kívánatos együttműködésben vegyen részt a férj is és a feleség is. A kettő közrejátszása nélkül ideális megelégedett férj el se képzelhető. Mert születni kevés születik ebből a hön óhajtott típusból. A legtöbbször ki kell alakítani és ezt ők ketten végzik el, a feleség és a férj, mégpedig szívós önfeláldozással, sok lemondással, egymás iránti figyelemmel, kölcsönös megbecsüléssel, megszemenő jóhiszeműséggel, egymás iránti

bizalommal és nem utolsósorban: a másik hibáinak szeretetteljes megértésével és elnézésével. A hajó alá bő víz kell. Még egy nyomorult kacsa se tud úszkálni a sekély vízben. S miután az embert az élet túlterheli, a szűken adagolt jóindulatban hamar feneket ér, súrlódik és zátonyra fut. Pedig vígan szeretné szelni a habokat és összeütközések nélkül, akadályok és zsörtölődések nélkül szeretné áthidalni az örvényeket. Maga is rajta van, hogy meglegyen mindene. Azonban hogy mi minden függ még a feleségtől: hát azt nem kell részletezni. Vagy hogy mi minden függ a férjétől: hát azt aztán igazán nem kell felsorolni. Ők ketten annyira ki vannak szolgáltatva egymásnak, hogy a legnagyobb együgyűség lenne opponálni, egymás ellen törni, mikor kézenfekvő, hogy ha közös céljuk van, azt a legrövidebb úton úgy érik el, ha összefognak és megpróbálnak összhangot teremteni még a legellentétebb érdekek között is. A kezdeményezés sokszor keserű szájjal jár: az bizonyos. Azonban ez is erő és értelem kérdése. De nem bizonyos, hogy sűrűn fordul elő az érdekek és hangulatellentét. Sőt föltehető, hogy ritkán. Mert a megelégedettség egyik kritériuma úgysem az, hogy a férj belenyugszik... Nem mindenbe, az természetes. Mert ha mindenbe belenyugszik és beletörődik, az már baj. Mert a mindenbe beletörődő férj, vagy feleség, már nem jelentős. Ez pedig elszakadást jelent egymástól. El nem szakadni és megelégedettnek lenni: ez a cél. És van egy ki nem mondott cél is: megőrizni a szerelmet, a legvégső határig és a legéletrevalóbb formában. Ez a szép a megelégedett férjnél, ez a megbecsülendő, még hogy ha a szóbanforgó férj közben ereszt is egy kis pocakot.

SZERELMES TÁBORI LAPOK

1.

Pannikám! Ha szellő fújja arcomat, meleg kezemmel odakapok, mert úgy érzem; a lelkedből árad a lehelet, mint akkor, amikor az indulás előtt oly hosszan csókoltál. Ha virágzó bokrot látok, amelyet meglepett a szellő, arcomba vér fut, mert úgy érzem, mintha te ringanál ott.

Nem felejtettem még semmit drága emlékedből! Itt vagy, itt jársz, itt imádkozol mellettem. Sokszor a tiszt szavát se hallom, mert a te édes vadgalambbúgásod járja át lelkemet. Hallom lágyan zokogó szavadat, hallom, amint a népek Istenét kéred, hogy vigyázzon rám, segítsen, térdeljen mellém, ha baj érne s ne hagyjon ilyen fiatalon rútul elmúlni eből a szép világból. Ne hagyjon! Hozzon vissza, ha félig összetörve is. Hozzon vissza a te számodra, hogy lelked tovább viruljon a csendes kis tanya udvarán, mint eddig virultál ölelő karjaimban, mielőtt elváltunk s én indultam, mert hívott őseim parancsa. Fegyverbe szölytöltés s én itt vagyok a jászberényi honvédelaktanya udvarán testvéreim sorában...

2.

Pannikám! Beöltöztünk! Feszül izmaimon az új gúnya. Bakancsom erős, elnyűhetetlen. Olyan, mintha lágy vasból most öntötték volna lábamra. Birom is benne a marsot. Fegyverem is új. Sárga a fája, mint az olvasztott vaj. Kipróbáltam. Pompásan hord. Benne minden bizodalalm. Szuronyát kiélesítette az ezred közsörűse. Jaj annak, aki eléje kerül! S ha majd ezzel a szuronyval dolgozom, mindig úgy érzem, hogy te állsz mögöttem s téged védlek vele. Téged, meg azt, aki az ősrre oly epedve vársz. Azt, akiért minden este külön is imádkozom, ha lecsendesül körülöttem a zajgó tábor... Felesküdtünk a keresztben függő Krisztusra. Érte harcolok, hogy a véres harc után eljőjön az Ó országa s békén élhessünk kis fiókánkkal... Pannikám! A győzelemig haza se várj!

3.

Pannikám!
„Jászberényi vasútállomáson
Három gőzös áll a negyedik vágányon.
Az elsőnek jaj de füstöl a kéménye,
Azon visznek az orosz határszélre...”

Ez a dal szállt száz meg száz férfitorokból, ahogy az állomásra menetlünk. Döngött lépteink alatt az ősi jász föld. Meghallották azt még azok is, akik alatta nyugszanak... Nem lehatték itt. Jobb is, mert mindkettőnk szíve meghasadt volna, amikor a búcsuzástól fújta a kürtös.

Ne hidd, hogy virág nélkül indultunk! Helyettetek az azezredes úr lánya kötött zászlónkra tavaszi virágot. Helyettetek az ő tiszta szeméből harmatoztak a búcsúkőnyvek a piros-fehér-zöldre... Aztán ránk csapták az ajtókat és feketén füstölt a gőzös kéménye. A hajnal sötét fenyvesek honában köszöntött ránk. Oh, mily furesza érzés volt ez! Tegnap még az aranyló kalásztengert simogatta szemem az új laktanya udvaráról s ma meverem álló fenýőszálak bámulsnak ránk. De nem idegenek ezek a fák! Apám meséiből ismerem őket. Lengő gallyacskaik úgy intgetnek felénk, mint ahogy intettek kocsijaink után a ti selyemkendőitek... Megyünk az orosz határszélre...

4.

Pannikám! Ne haragudj, édes, ha bevallom, hogy mostanában már csak éjjel vagyok Veled, csak éjjel látalak, mert nappal a hazámé

vagyok! Testem is, lelkem is csak a hazámé, mert — itt a halálmező közelében — egész lelket követel a szolgálat, amint azt apámtól is hallottam, tanultam.

S ilyenkor éjjel, ha bűzös akolban, vagy koromos gerendák közt pihenhetünk, letörőm ve-rejtelkemet, mosolyra derül arcom és úgy közelítek Hozzád, aki másodmagaddal mély álomba merülsz álmodol s nyugszol nyoszolyád fodros párnáin. Csókollak, csókollak, simogallak, takargattalak, hogy meg ne fázzatok a nyirkos éjben s aztán visszarepülök az alomra, amelyet ágyamul a gonosz ellenség dobott álom, mint a barom alá a te fehér párnáid helyett... Közéledünk a front felé...

5.

Pannikám! Más ez a front, mint amiről apám beszélt nekünk, gyerekeknek. Nemesak a föld ontja magából a tüzet. Túz hull itt az égből is. A szörnyű, dübörgő zajban megszűdül az ember. A levegőből süvítve hulló bombák robbanása után eget és földet keres annak szeme, aki életében tápázkodik fel a föld sarából. A szenvedő barnok vézes ordítását is nehéz hallgatni. Számon az oktalan barnokat s azon veszem magamat észre, hogy lágyul a szívem, pedig tudom, hogy mire jöttem s tudom, mit akarok. Az ember iránt nincs számalom bennem. Az ember okos lény. Tudja, hogyan védekeznek. Füstben, lángban előre tőr, hogy mihamarább találkozzék azzal az ellenséggel, akit eléje szánt a sors, hogy végezzen vele.

Lelkem tiszta. Vadakkal szemben én is úgy állok, mint a vad. Felednem kell e percben mindent, felednem azokat is, akik utánam járnak, mint jöjődöben az árnyékom. Az utolsó ugrásra készülök. Isten! Azokat segítsd, akik a Te igazságodért állnak itt a halál torka előtt!

6.

Pannikám! Úgy lendültünk a szuronyrohamba, mint a viharos tenger hulláma, amely lesöpör a hajó fedelzetéről mindent. Pillanatok múve volt... és győztünk! Félig összedarabolva, vagy remegő inakkal itt hever előtünk az ellenfél. Elvadított rongy-embe-

VIZSGA

Vizsgáznak az első osztályosok,
ó, milyen nagy, különös dolog.

Nékem nagyon kedves, szép ez a kép,
ahogy lábuk is csodálkozva lép,
ahogy hullámzik benn a napsugár
a szappanszágú hajon és ruhán.
Asztalon, falon pipacs meg rózsza,
illatát ünneplően szórja, szórja.
Az osztályban nagy izgalom lobog,
ötven kis szív hangosan dobog.

... Csipi... csip... Csiripel kinn a fecske.
— Mi van ma? S csodálkozva les be.

... Imához áll sok kisfiú, meg lány.
Kicsi szivük csilingel az imán.
Kérdezek. A gondolatok futnak.

Milyen öröm, hogy futnak s tudnak,
hogy tekintetük nálam megáll
s belőlük csillogó fényecske száll.

Ók nem is tudják, mi lehet e fény.
En? Szívemre hintem. Hisz enyém.
Mi lehet? Mi legyen rá a felelet?
Hull a könnyem s szívem csupa szeretet.

NAVORA MARIA
(Istensegítség)

rek tömege sárban és embervérben fet-rengve. Mintha nem emberek volnának. Térdénállva könyörögnek nyomorult életükért. Körülfogják a lábunkat, bakancsunkat csókolják, hogy kegyelmezzünk nekik...

Arra gondolok, ha most ők járnának nálunk, a magyar földön, volna-e irgalom? És ilyen rohamot zúdítottunk már rájuk? És még mindig jönnek, jönnek. Még mindig vannak!...

Első hősöttemet ma hajlottam végre, édes Pannikám! Elfogtam négy megbúvó orosz tiszte. Hármát el kellett pusztítanom, mert ellenem szegültek. Csak egynek kegyelmeztem. Annak az egységnek, aki a maga vérrel rajzolt keresztet a mellére, hogy Krisztusra emlékeztessen...

7.

Pannikám! Rövid nyár után itt rövid ős következik, aztán a végtelen tél. A fák teteje már jelzi az ős közeledtét. Sáragnak a nyiresek, barnállanak a dombokon az agyúak által megtépázott tölgyesek. Az asztolt fű meg olyan, mintha rászárdhat volna az embervér... Föld alatt a tanyánk, ahol nem érhet semmi baj. Hetek óta itt álmodtam Veled ismét hozsuzút, édeset. Láttalak. Arcod megnyúlt az örökös várás gyötrelmeitől. Sápadt voltál, mint akit nádon-éren meghajtottak. Szótlan voltál. Csókodat se kínáltad úgy, mint azelőtt. Pannikám! — jaj, mondd, tán megérkezett, akit mindketten annyira vártunk? Tán ezt jelentete nekem szenvedő, szép ábrázatot? Nem hinném még!...

Es, ha megjő, csókolod homlokom nevében is. Mondd a csöpp legénykének, hogy az apja küldi nagy Oroszországból. Légy vele boldog és várjatok... Jövőnk nem sokára!...

8.

Pannikám! Ráérok időmben levelem sarkára rajzolom azt a ragyogó kitüntést, amelyet a százados úr maga tűzött mellemre. Ezután így megyek új és új rohamra. Ha véres szuronyomtól nem fél a muszka, retellenjen meg a víztől érem vaktó fényétől.

Mi van veled, édes Pannikám? Az éjjel meg olyanakk láttalak, mint a feslő bimbó, olyanakk mint a bontakozó hajnalfény. Mosolyod, kicsi szád édesége olyan volt, mint akkor, ott, először a mályvarozás kispadon. Tudod, akkor, először... Kacagtál a fülemben, mint a párját vidító gerle. Oh, be jó volt hallanom ezt a hosszú, hosszú asszonykacajt! Megelevenítette zsihbado lelkemet. Új erőt bontott karjaimból...

S most is — ujjal erővel — megyek új rohamra! A halálj, csak ti éjtek. Ti ketten! Szüntelen erősödik bennem a vágy, hogy kö-zöztetek harmadik lehessenek s még egyszer ez élethen kiűnhessünk a mályvarozás kispadon... hármasban...

Figyelem! Fegyvercsörgést hallok, dübörgést a fejem felett. Allásaink felé dübörög a muszka had!... Isten veletek!... Megint fújja a rohamot!

9.

Távirat.

„Tukora Bakos András 203. tábori pósta. Szentmihály éjjelein fia született. Fiú, anya egészségesek... Doktor Pataky kórházi fő-orvos.”

10.

Távirat-(válasz).

„Tukora Bakos Andrásnéknak, Jászberény. Közkórház. Férje a víztől telt jutalmul hozsuzabb szabadságot kapott. Holnap indul. Szá-zadparancsnok, 203. tábori pósta.

Kiskun József

KÖZÉPKORI LOVAG

ÍRTA BIBÓ LAJOS

A köhalmi palánk bástyájának sétálóján elrikkantotta magát a lándzsás:

— Hej, Balogh komé, merre csatangol kied?

A tulso oldalról morgó hang felelt:

— A suly essék a bőrdőbe. Mit obégatsz utánam.

Amaz a völgytorkolatot figyelte.

— Elég no, ha mondom. Megest rajtunk üt a tatár.

Ez már komoly szó volt. Balogh a körbefutó sétálón átballagott a címbordájához, a távolban porfelhő látszóit az országuőton.

— Kik lehetnek.

— Vagy ellenség, vagy barát.

Balogh futott Bebek Andrásnéhoz, a vár asszonyához. Lihegve jelentette:

— Sereg közeledik erre az országuőton.

Bebeknél megfordult. Szép lilium orcáján árnyék suhant át. Mióta egyedül élt a sok vihart és viszontagságot látott várban, nem egyszer gyűlt meg a baja az erre kőborlő rabló, gazdátlan csapatokkal. Nem félté a harcot, nem rettegte a halált. Pillanatig várt, most is csupán, aztán kiadta a parancsot: — Húzzátok meg a harangkőtelet a kis kápolnában.

Óra múlva csatarendben állott a várnép. A felvonóhíd előtt lovas seregecske állott. A csapat élén éjfékete, aranyos szerszámos ménen borús tekintetű, sebhelyes arcú, varkonyba fésült, sötét lobogású vitéz. Bebek András kapitány.

Balogh megint futott. Fulladt hangon jelentette a vár asszonyának:

— Bebek András ökegyelme, törvényes urad kér bécócsajátást!

Az asszony arca előbb megsápadt, aztán előntötte a láng.

— Mi szándékkal jött?

— Szállásra. Keveset kíván. Magának szüves szót, vékonyka zabot a lovának.

Bebeknél színtelen hangon mondta:

— Bocsássátok be őket.

A kis sereg bevonult a várba. Bebek András odadobta a kantárt egyik szolgálójának. Leereszkedett paripádáról. Csupiójt nemrég dőfés járta át, jobb lábára sántított.

Bebeknél a lányos házban várta. Talpig fekete ruhában. Bebek elébe járult. Szótlanul nézték egymást. Nagy idő telt el, akkor Bebek megszólalt:

— Meghalványodtál Zsuzsánna.

Az asszony hangja érthetetlen csengett.

— Kegyelmed meg megszépült, Bebek András.

Az óriást szívén találta a gúnyos szó.

— Még mindig engesztelhetetlen vagy iránymbón?

— Majd megbocsájtok a halálom óráján.

Elhallgattak. Egymásra tekintettek. Az asszony szívén átvért a keserű fájdalom. Óh, mennyire szeretne valamikor ezt az embert. Milyen hűséges, olthatatlan szerelemmel csüngött minden szaván. Az életénél jobban szeretete, amíg Bebek András, a vad, fékezhetetlen és rettenhetetlen, minden szavával, minden tettével, minden útszéli idegen asszonyszemélyvel meg nem gyalázta. Megint csak Bebek András szólalt meg:

— Két esztendeje múltot, hogy nem láttalak, Zsuzsánna. Azóta sok csatát megváltam, sok urat szolgáltam, temételen fenekedésben hullajtottam véremet érted való vágyakozásban.

Az asszony kemény maradt.

— Másra vágyik kigyelmed, nem az én simogatásomra. Szolgálni pedig bitang életében mindig a gonosz szolgált.

Bebek az ajkába harapott. Megfordult, ki-döngött a szobából. Kint már szólt a duda, meg a török cimbalmó. Bebek másnap reggelig vigadt, akkor megint odaállt az asszony elé.

— Aludtál-e, vagy gondolkoztál az éjjel, Zsuzsánna?

Az asszony hangja messziről hangzott:

— Aludtam egész éjszaka, kapitány.

Alló hétéig járta a vesztéjét Bebek András, hétszer ment föl a házba kérő szóval és hétszer tért meg keserű haraggal.

— Hej — dobantott és új hordót ütettet csapra.

A nyolcadik napon az asszony kereste föl a táborban.

— Ordas leselkedik ránk a palánk alatt — mondta hidegen.

Bebek András fölkapogott. Tudta, nagyon is tudta. Tukiz bej állott odakint már negyedik napja. Az ő nyomán szaglászva jutott el idáig.

Rekedt hangon szólt:

— Zavard el, ha nem állod a látását.

Az asszony arca elsötétült.

— Sereggel jött ránk.

— Azért pogány.

— Tíz esik belőük egy-egy szolgálomra.

— Gyűződ. Kemény vagy, akár a vas, hideg, akár a kova.

— Azért szerettem hát valamikor kegyelmedet.

Oh, milyen nehezen mondta ki, hogy elárvult egyszerre, hogy így kimondta a szomorú szíve fájdalmas tiúkt.

Bebek rátekinett. Hörög kiáltás szakadt ki belőle:

— Zsuzsánna!

A dörgő kiáltás elhúzott a várcipa felett, a vitézek összetekintettek. Bebek ordított.

— Hej!...

Óra múlva rendben állott a sereg. A földalatti tömlőcök mögött, a rejtett úton lopakodtak ki a várból.

Amikor Tukiz megpillantotta a kis csapatot, szemre vette.

— Birkanyáj — mondta kicsinylőleg. — Mire a nap délelőre ér, elvégezzük a nyírást.

VIRÁGHULLÁS

Hull az orgonavirág,
roszdás már a fürtje,
mint egy piros szemfedél,
úgy borul a földre.
Rokrok alján a tavasz
fekszik kiterítve,
piros orgonavirág
szírommal behintve...

Hogy várták az emberek!
Hogy kaptak utána,
törtek, loptak, árultak. —
rá se néznek már ma.
Elfordulnak, — szemüket
bántla tán a rosda...
Tegnap még kincs, ma — szemét...
Ez a virág sorsa!

Szép az orgonavirág,
először bimbóban,
másodsor szép nyílóban,
harmadsor: hullóban.
Nekem legszebb, mikor hull,
terítve a földet,
úgy küszönti a nyarat,
a lombot, a zóradot...

ERDÉLYI JÓZSEF

Bebekben boldog vihar háborgott. Mégiscsak elkövetkezett az óra, amikor elnyeri búnei bocsánatát. Nem élt hiába. Zsuzsánna, az egyetlen lény, akit veszendő, nehéz és fertelmes indulatokkal megvert életében szeretett, testében, lelkében hű maradt hozzá.

A két csapat szembekerült egymással. Bebek látta, hogy amazok legalább háromszoros túlerőben vannak. Kímélni akarta a legényeit. Elélovaogalt.

— Nem hallom a gazdátok sírását! — kiáltotta át a törököknek.

Tukiz elérgutott.

— Nem hallhatod, eb, mert elnyomja a hangomat az ugatásod.

Bebek lassú mozdullal vontá elő szabályját. Tukiz szorosabbra fogta a pallosát.

Bebek szólt:

— Imádkozdál, pogány.

Tukiz felelt:

— Eb vagy, hitvány.

Viharként csapott Bebekre, akinek alig maradt ideje, hogy oldalra szöktesse paripáját. Tukiz oldalt került. Bebek is fordított a lován. Kétszer kerültek kört, akkor Bebek ugratott és visszajáról hátrasújtott szabályjával. A vágás vállán érte Tukizt, de a vért gombja elrúgta a szabályát. A bej elbődült, most látszott csak, hogy medve törzsével, száfla karjával fejét verte még Bebeket is, — rettenetes pallosa megcsillant a levegőben, aztán sühogva lezudult. Bebek előrebukott nyergében, de csapásra emelt karja irtózatossal lendüléssel visszavágott a bejre. A rettenetes csapás nyakán érte a pogányt.

Átvágta az acélvért, elmeztette a nyak vastag inát, összerongcolta a szegycsontot és a vállpercet. Tukiz feje félrebillent. Még hörögött, jobbra még vonaglott, de a feje a következő pillanatban a mellére esett. Pallosa kihullott kezéből.

A pogány csapat ebben a pillanatban kettévált. Bebek fölördítot:

— Huj!

— Huj! Huj! — zugták legényei.

A két csapat egymásnak rontott — aztán futott a pogány, amerre látott. Bebeket halálós dőfés érte hátulról. Vércsöpp jelent meg az ajkán. Mosolygott.

A sereg ismét rendbe állt, megindultak a palánk felé. Elöl Bebek haladt. Lábát már nem érezte, szemére nehéz dímszágg szállt. Lová léptetett. Bebek feje előre-előre bukkant. Csatlósa fogta a nyergét.

— Edes gazdám...

Bebek mélyet lélegzett.

— Megyünk...

— Fogja kegyelmed erősebben a kantárt.

— Megyünk... Megyünk hazafelé, fiam.

A paripa megbotlott. Bebek előre dült a nyakára, de utolsó erejével kihúzta magát. A szívében dal zendült, mintha angyalok énekeltek volna a távolból.

Az asszony a ház előtt, a régi padnál várta. Szerelmes, megdicsőült arccal.

Bebek, amikor elérte, megállította paripáját. Mély, barázdás arca, sebhelyes homloka világított, sötét alakján a megőrt öldöklő erő fősége ömlött el.

Csöndesen leereszkedett nyergéből. Csönd, síri csönd volt, valamennyi szem részegezdött.

Bebek megindult, ment tovább. Megrogygiant, fölrazta ismét magát. Hulló vére elmaradt a porban utána.

Akkor odaért az asszonyhoz:

— Zsuzsánna!

— En uram!

Bebek odaomlott az asszony lábához. Azt még érezte, hogy az fölé hajlik, akkor megállta, hogy hirtelen megnyílik az ég.

— Zsuzsánna! — rebegte és lelke már szállt, fölé, a felhők felé a magasságos Uristen kegyelmes ítélőszéke felé.

HÉVÍZI LÓTUSZVIRÁG

IRTA FENDRIK FERENC

1.

Rác és Vadász nem olyan régen még elváhatatlan jóbarátok voltak, de gyártottak együtt egy operettet; az operett csúnyán megbukott, azóta aztán csak elkerülhetetlen eseteleken érintkeztek és magazták egymást. Mert Rác szerint a gyatra zene, Vadász szerint pedig a tökéletlen, ostoba szöveg miatt bukott meg a „Tavaszi álom”.

Az említett elkerülhetetlen esetek, mikor érintkeztek egymással, onnan adódtak, hogy Rácnak Vadász, Vadásznak pedig Rác volt anyagi, erkölcsi, sőt szerelmi ügyekben is a jótállója. A hosszú, éves barátság úgy egybeforrasztotta őket, hogy szokásaik, érzéseik, szenvedélyeik kölcsönösen kicsérlődtek. Közös szerelmük volt: a színház és a kávéház, és abban is egyezett a véleményük, hogy a világ legnagyobb zeneszerzője: Vadász Ádám, utólréhetetlen drámaírója pedig Rác Andor. Természetesen egyszerre jutott ki a reumájuk is, amelyet rosszul fűtött, huzatos kávéházakban szereztek be. A vén, asztmás Lehotzky szerkesztő azt tanácsolta, hogy kuralják ki magukat Hévízen. Másnap mindketten felmentek közös kiadójukhoz és Jolán kisaszony segítségével sikerült kicsikarniok némi előleget.

Harmadnap már Hévízen voltak. Ugyanabban a hotelben szálltak meg — Lehotzky ajánlotta azt is. Vadász az első emeleten lakott, Rác a másodikon. Először Vadász közölte a portásal, hogy nem óhajt egy emeleten lakni bizonyos Rác nevű úrral, aki éppen most száll ki a taxiból; aztán pedig Rác jelentette ki, hogy csak úgy igényel szobát, ha nem kénytelen ugyanazon emeleten szívní a levegőt bizonyos Vadász nevű zeneszerzővel, aki éppen most megy fel a lépcsőn.

Rác délelőtt ment fürdeni, természetes, hogy Vadász délután.

Rác, alig hogy beszállt a tóba, megállapította, hogy érdemes volt eljönnie. Nem a reumája miatt. Érdekelte is őt abban a pillanatban a reumája. Egy kéksapkás hölgy üszött el mellette elegáns karcspapákkal.

Rác utánatempózott a hölgynek s a két sapka előtt kicsit belesapolt a vízbe. A hölgy megállt és prüszkölt.

— Ó, bocsnát... igazán.

— Kérem... Semmi... — mondta a hölgy.

— Igazán nem haragszik?

— Nem.

— Csak úgy hiszem el, hogy nem haragszik, ha kezét ad.

— Tessék.

Rác fogta a hölgy kezét.

— Ha megengedi, akkor egyúttal be is mutatkozom... Rác Andor.

— Az író?

— Hallott már rólam?

— Hogyne. Ismerem a dolgaikat. Igazán örülök... Imádom a maguk bransát... Az Iriszben, ahol lakom, lakik egy zeneszerző is, Vadász Ádám, tegnap este érkezett, biztosan ismeri. Hogyne ismerne, hiszen csináltak maguk együtt egy operettel... A szobaasszony újságolta, hogy egy új vendég érkezett, aki a „Drága szívem, jó éjt” csinálta. Bemutatja majd, ugy-e?

— Kérem, nagyon szívesen, — nyelt egy nagyot Rác.

— Lesz két gavallérom. Nagyszerű! Maga hol lakik?

— Szintén az Iriszben.

— Hát ez pompás! Estére csinálunk valami

remek programot. A hallban megvárnak. Nyolcra, jó?

— Örömmel, — mondta Rác és olyan savanyú képet vágott, hogy talán még Vadásznak is megeseit volna rajta a szíve.

A tő felett golyák keringtek.

— Nem édesek? Ott, azokon a nyárfákon van a fészükük, — mutatott a partot szegélyező fákra a hölgy.

Rác nem volt vérengző természet, de szemrebben nélkül ki tudta volna csavarni valamennyi gólya nyakát. A „Drága szívem, jó éjt” szerzőjét még a szobaasszonyok is számontartják! És az ember összekad végre egy rendes nővel s az első percen már az is Vadász Ádámmal akar ismerkedni. Elkeseredetten szívta tüdőre a víz kénes büzt.

— Min tűnődik? — kérdezte a hölgy.

— Hogy mit jelenthet a sapkáján az az F. betű.

— Flóra. Flóra a nevem.

2.

Flóra délután is fürdött s úgy volt megírva a csillagokban, hogy mikor Vadász felfedezőútra indult a tóban, összetalálkoznak.

Kék sapka, alatta nagy, kék szemek, lejjebb keskeny, piros szájj, aztán azok a hófehér karok... Rác és Vadász izlése tökéletesen egyezett.

Vadász tudott egy jó trükköt, amit Rácczal szoktak eredményesen gyakorolni a Dunán, vagy a Hullámban. A két sapka előtt kicsit belesapolt a vízbe. A hölgy prüszkölt.

— Ó, ezer bocsnát...

— Kérem... Semmi... — mondta a hölgy.

— Komolyan nem haragszik?

Flóra mosolyogva nyujtotta a kezét.

— Hogy bebizonyítsam, hogy nem haragszom, ime: nyujlom a kezem. És egyúttal megengedem, hogy bemutatkozzék. Ezzel a trükkrel délelőtt sikerrel próbálkozott egy úriember. Érdekes, nem?

Vadászban rettenetes gyanú támadt.

— Nem Rác?

— De igen... Akkor maga Vadász Ádám, ugy-e?

— Igen...

— Örülök, hogy megismerhettem magukat.

Van már valami jó programjuk estére?

— Igazán nem tudom...

— Nem gondolják, hogy majd én töröm a fejem? Nyolcra lent vagyok a hallban, ahogy megbeszéltük a barátjával, aztán visznek valahová.

— Boldogon...

— Most pedig mondja el, mi szépet mesélt rólam magának Rác.

— Egyáltalán nem beszélgettünk... Nem is találkoztunk még ma... illetve láttam, mikor délelőtt jött fürdeni, erre én...

— Szóval tagadja, hogy megbeszélték.

— Tagadom.

— És a trükk? Lefröccskölni a hölgyet, aztán kieroszakolni a bemutatkozást?

— Régi dolog... Gyakran csináltuk már...

— Tehát maga ezek szerint nem tudja, hogy ki vagyok s pusztá véletlen, hogy rajtam is kipróbálta közös trükkjüket.

— Nem véletlen. A sors akarta.

— Jó figurák! Rác is nagyon szimpatikus tehetséges fiú.

— Hogyne.

— Magáról nagyon jó véleménnyel van.

— Ez tévedés lehet.

— Talán nincsenek jóbán?

— Hogy úgy mondjam...

— Azt hiszem, nagyszerűen fogok mulatni magukkal ma este, — nevetett Flóra.

3.

Nyolc óra előtt öt perc. Az Irisz-szálló hallja. Rác a jobbsarokban ül, nyakig benn egy öblös fotóiban; Vadász a balsarokban. Elszántan olvasnak.

Rác szíve mélyéből a pokolba kívánja Vadászt. Vadász arra gondol, ha most azt olvasnátna a lapban, hogy súlyos vesztésig érte a magyar irodalmat: Rác Andor, a kiváló író eltávozott az élők sorából... De aztán átnézett a túlsó sarokban. Itt van, itt ül, makk-egészséges. Is, ebben az emberben nincs semmi tapintat.

Flóra belibbent a hallba.

— A, jóestét, urak.

Az urak felugrottak és kézesókra járultak.

Flóra Vadászra mutatott.

— Tudniillik mi már szintén ismerjük egymást, kedves Rác. Persze, ilyen testi-lelki jóbarátoknak még az ismerkedési trükkjük is azonos, Lefröccskölni a hölgyet, aztán bemutatkozni.

Rác szeme villámokat szórt Vadász felé. Flóra élvezte a helyzetet.

— Most pedig kérem a karjukat és vigyenek.

Belekapaszkodott a két férfi karjába; közben mindegyikhez hozzáismult egy kicsit.

— A Halászeszárdába — mondta Rác.

— A Royalba, — mondta Vadász.

— Egyezzenek meg, mert kettéhúzni nem hagyom magam.

Végül is a Kék madárba mentek. Flóra úgy tett, mintha nem venné észre, hogy lovagjai egymással egyáltalán nem társalognak. Remekül mulatott. Mikor Rácczal táncolt, keze jeltékosan végigsuhant a drámaíró karján.

— Nem bánnám, ha ez a Vadász nem lenne itt... — Mikor pedig Vadással táncolt, olyan közel hajolt a zeneszerző föléhez, hogy forró lehelle a dobhártyájáig csapott.

— Nem bánnám, ha ez a Rác nem lenne itt... És éjjel felé már kettős rendekben sorakoztak a cigányok körül az üres pöszöcsüvegek.

... Két pillanatfelvételt az Irisz-szálló első emelet 15, és második emelet 36. számú szobájából, hajnali négy órakor: mindegyik szobában egy-egy úr ül az ágyon és komor, felhős arccal pénzt számol.

4.

Mindegyik meg volt róla győződve, hogy Flóránál ő az egyetlen, a másikat csak uraltja. Ugyanezt gondolta egy termetes, kopaszodó úr is, aki balszemébe dagadt monokliján keresztül vett tudomást a világ dolgai-ról. És ugyanezt gondolták még sokan mások.

A monoklis úr, akinek azon foglalkozásán kívül, hogy körülrajongta Flórát, még egy vezéri állása is volt az Iparbanknál, táviratozott, hogy jön. Erre Flóra fájt szívvel közzölte barátával, hogy sajnos, egyelőre nélkülöznie kell társaságukat. Harmadnapra Flóra aztán el is utazott a gömbölyű, kopasz vezérrrel — minden búcsú, minden érzelmes jelenet nélkül.

... Rác és Vadász, akiket a szörnűy család porig sujtott, egymás mellett mentek fel a lépcsőn.

Mentek fel a lépcsőn s a lépcsőházzal szemben lévő szobát éppen akkor takarították az elutazott vendég után. Az ajtóban, a szennyvizesvödörben két szál lóbuszvirág úszkált. Egy fehér és egy rózsaszín. A fehér Vadász lopta a tóból, a rózsaszínt Rác.

— Örök emlék lesz nekem... sohse felejtem el, kitől kaptam.

Es az örök emlék most ott ázótt egy szőlőcsutka, két eltört fogpiszkáló és egy gyufaskatulya társaságában a vödörben. Egmásra néztek, aztán kinyúlt a kezük és szorosan összekapcsolódott a vödör felett.

Nyirő József

Isten báránykája

Az egyetlen élő ember, kivel a temetőben találkozom, Mihókné. Ott bucsúldók a gyermeke sirja fölött.

— Mit csinál itt, Mihókné? — kérdezem, csak hogy éppen szóljak valamit.

— Kihoztam a báránt a lelkemnek, hogy jácodjék vele...

Ott is szedeget a bárányka a sir mellett.

— Jól tette, Mihókné! — igyekszem tovább, mert nem tudom ezt a báránykát nézni.

Pedig ez a szép, fekete tejes bárányka a mienk, az utolsó lejunkkal vettük, a „szent” pénzzel, amit hetekig rejtgetett az asszony. Hol valamelyik rongyos ingem ujjabba tette, hol az i'díki leánykám fejéremüjé közé. Olyan pénz volt, amihez nem szabadott hozzá nyulni, akárhogy meg legyünk szorulva, ha megittláb kellene is járnunk. Multkoriban, mikor a kicsi leányunk beteg volt és nem volt orvosságja való sem, megfogadtuk, hogy az első száz lejt félretesszük. A mult hetekben mégis oda lett a pénz s annak Mihók Pálné az oka. Csak szegény emberrel ne volna dolga az embernek. Kisírta a zsebünkből. Feleségemet halózta be. Az én szímem elé nem mert kerülni. Így „lelkem tekéntetes asszon”, úgy „lelkem tekéntetes asszon, nézze meg a halódó kicsi gyermekemet”, míg a feleségem titokban elszökött a háztól és meg-nézte. Egész délután láttam, hogy nincs nála rendben valami. Némán kísért egyik szobából a másikba és szomorú arcot vágott.

— Dehát már mondta meg, mi bántja! — törtém ki végül is elkeseredetten.

— Sapu szívem, — bizalmaskodott (Ezt a „sapu” szót gyermekeink csinálták az „édes apu” összevonásából). — Nézze meg!

— Mi a fenét néztek meg?

— A Mihókné gyermekét.

— Mi közöm nekem a Mihókné gyermeke-höz?

— Olyan beteg szegényke s az anyja nem mer magának szólni. Így kerültem bele az ügybe. Mihóknének orvosa nem telik, hát azt gondolta, hogy én „tanított ember” vagyok, akinek „könyvű” a beteg gyermekek segitni.

Az biztos, hogy nagyon el volt ereszkedve a szegény prűcsök-leánka.

— Mi a véleményem? — biztatott a feleségem.

— Az, hogy orvost kell hívni!

— Az uram azt mondja, — fordult szelíden a hitet, bizalmat sugárzó körülállókhoz, — hogy mégis el kellene hívni az orvost, mert neki nem szabad megírni a receptet.

— De miből? — esik kétségbe Mihókné.

Az ura sürű keserűséggel ráivall:

— Avval te ne törődj, csak híjjad!

— Az én költiségemre, — segitem ki a bajból. Azt gondoltam, hogy úgy is tartozom a doktor-nak még a mult nyárról, mikor a gyerme-kek skarláttban voltak. Egy látogatóssal több, vagy kevesebb nem számít.

A száz lej azonban nem evel ment el.

El is feledtem az esetet. Öste rádiót hallgatunk Kópéknél s mi férjünk preferánczotunk. Reggel elégedetten ébredtek fel. Ildikó éppen az elfeledett írásbeli feladatot kör-mölte a palatáblára, az asszony pedig egyide-jűleg fésülte a haját, hogy az iskolából el ne késsék. Mikor látta, hogy ébren vagyok, me-grezent. Ez már nekem mindjárt gyanus volt. — Behoztam a reggelijét? — készgeszkedett.

— Baj van! — gondoltam.

— Sapl! — árulkodik azonnal Ildikó — Anyuka báránykát vett!

— Báránykát?

— Bizony! — boldog a drágám — olyan szép, cuki báránykát! Piros szalag van a nyakán. Mihók néni hozta és betették a csűrbe. Álnokul hallgatok, mikor behozza az asszony a reggelit. Titkon figyelem a szorgoskodását. Az Ildikó mosdóvizétől még harmatos orrocsc-kójárol lerí, hogy büntársak vagyunk, de öt sietve útra teszi az anyja. Most körülöttem sürgölődik:

— ELEG meleg a kávéja?

Tör a pirtós kenyeremből, megigazítja a pár-namat és biztat, hogy ráerek még felkelni.

— Sietnem kell, mert dolgaim vannak.

— Irni akar?

— Dehogy! Megyek a csűrbe.

— A csűrbe? — hőkken meg.

— Oda! — ráz a kagacás.

Az asszony rámnéz, vizsgál, kutat.

— Maga tudja?

— Mit?

— Hát a bárányt!

— Miféle bárányt?

— Amelyiket vettem.

— Maga bárányt vett?

— Ne tempözék, hiszen úgy is tudja. Mi-hókné hozta. Nem volt pénze receptre!

— Mivel vette?

Ijeden sietett a fejelettel:

— Nem a száz lejjel...

— Más pénz nem volt a háznál. Ha nem a száz lejjel vette, mutassa a száz lejt.

— Persze! Hogy megtudja, hol tartom.

Mindjárt ki is szalad és pillanatok alatt be-hozza a bárányt. Leteszi a földre és gyönyör-ködik, hogy én is gyönyörködjem benne.

— Látja, milyen drága?

— Drágának elég drága.

— Bari-bari-baril! — morzsolja válaszul a bárány orra előtt az ujjait.

A kis ártatlan állatka ingadozva áll a vékony lábain. Még ködös előtte a világ, a születés mámorát jóformán még el se feledte. Szelíden körülnéz, megbámulja a képet a falon az ös-magyarok pogány ádozásairól és pár bizonytalan lépést tesz felém.

— Megöljük! — nyugszom bele a változhatatlanba.

Feleségem eldöbben és remegve ismétli:

— Megöljük?

— Meg hát! Csak nem nevelünk belőle öreg anyajuhot!

Az asszony hallgat és nézi a bárányt.

— Mikor az ember a bőrit a fején keresztül lehúzza — kinzom tovább — olyan szép kék, mint az ég. Csak az nem tudom, hogy a mé-szörösök azt a szép csipkékötényt miből csinálják a hasára a kirakatokban.

— Szörnyű! — rázködik meeg feleségem.

Mikor pedig arra hívom fel a figyelmét, hogy milyen pompás sapkát szabatok a bőréből, tisztán látszik a mozdulatából hogy még azt a percet is megbánta, amelyben hozzám jött feleségül, amin nem is csudálkozom.

A bárányka ezalatt némileg megbátörődik, a meleg szobában elégedetten rágogatja a farkát és a hangocskáját is kipróbálja. Ide tipeg, oda tipeg és sejtelleme sincs a veszedelemről. — Megvan három kiló, — mondom szak-értően, mire az asszony sírásra ereszkedett

hangon figyelmeztet, hogy gondoljak a gyermekeimre. En kacagva öltözködöm, de hirte-len, minden ragvónólás nélkül a templomi áldoztatást megelőző szavak tolnak ajkamra:

„Eccae agnus dei — ime az Isten báránya!...”
Miért van, hogy Jézus báránykával vállalt testöríséget?

— Erdekes, — pogánykodom és hómom alá kapom a kis állatot: — Na gyerünk, pajtás! A „szin alatt” a lim-lom közt otthányódik a nyúzója az istranggal. A bicskom élet kipróbá-lom. Vág, mint a beretva. A bárányka két első lábacsáját a feje fölé gúzsulom, testecskéjét térdem közé kapom és torkát hátrafejstem. Ijedt sikoltását a markomba lehelí és két ré-mült szemét felveti az égbe.

— A szalagot le kellene oldani róla... A piros szalagot!

A kést leteszem, a bárány lábacsáit vissza-eresztem, hogy addig is ne kínozzam. Közben eszembe jut, hogy Ildikó most az iskolában arra gondol, hogy őt itthon várja a bárány... Az a másik leánka is, aki rákötötte a piros szalagot, hamarabb meggyógyulna, ha ágya körül láthatná. A feleségem, szegény... Kezem megreszket és nem tudom leoldani a bárány nyakáról a piros szalagot... a részle-tekét csak később látom meg: a halál erőtel-enségét és hidegségét, a vigasztalhatatlanul félrebíltent véres fejet, a szemek örök árnyé-kát, fájdalom megrőtéségét, a furcsa peremén megajyogott fehér halálnedvet, a járca görcsbe ránuált hideg lábacsákat.

Megrázkodom. Nem. A báránykát nem sza-bad bántanom. Nem darabolhatom fel a lel-kemmel megfertőzött hullát enyémnek és nem nyujthatok belőle jafatot. Halálomig hallanám végső sóhajását, látám a cipőmre cséppent véret. Ott dalolná bennem haláladát, míg belezavarodna a szívem...

Valósággal megkönygyebbültem, mikor délután beállított Mihók és kérte a bárányt:

— Csak kölcsön istálom. Erőst kívánja látni a lel-kem. Hátha használna! Ha jobban lesz, visszahozom.

— Vigye Pali bá, vigye!

— Arra es gondoltam — vallotta be a kapu-nát, — hátha Jézuskrisztust viszem haza bá-rányképebe s ő megódtáná az én leányká-mat es.

— Allehet Pali bá! Látja, mond valamit!...

Rossz éjszakám volt a bárány miatt. Nem tudtam elaludni, csak hallgattam, hogy szél tekerződik át a kert fái közt, az éjszaka szé-dülete teljessé lesz és vergődik benne minden. Valami láthatatlan ostromolta, nyomta a fejem-tel, mintha a teremtés pörusai megnyíltak volna és sejtelleme betöltene mindent. Delejes áramokba kerültem, láthatatlan fények sug-árzóttak át szímemen és nedves sötétség ragadt a kezeimhez. Végre ismeretlen vilá-gok mély zaját hallottam és fardat teitettsé-g lepte meg agyamat. Elaludtam...

Másnap Mihók visszahozta a bárányt, de már feketé szalag volt a nyakán...

Azóta féltünk, remegtünk a kis ártatlan állat-tól, megérinteni se mertük és egészen meg-könygyebbültünk, mikor Mihókné másodsor is ektérte.

— ... Ha eereszteniék a báránkat a teme-tőbe, hogy a lel-kem jácodjék egy kicsit vele...

— Vigye Mihókné, vigye! ...

Es most itt találkozom a báránygal a temető-ben. Szinte futok előre a sírok közt és csak akkor nyugszom meg, mikor nem látom. Bánt a lelkiismeret. Majdnem gyilkosa lettem egy báránynak.

Zörgő BABY fogalom DEAK F. KELENGYE UCCA 19.

A GYEREKSZÍV TAKTIKÁJA

Körülnéztem a vonaton; emberek voltak a többiek is. Megfigyeltem őket; mindegyiknek volt titka. Mérlegeltem, lehet-e valamelyiké nagyobb, mint az enyém. Nem, nem lehetett nagyobb; a miénk volt a legsúlyosabb. Az Anné és az enyém, akik ártatlan arccal utazunk a vasárnap délutáni gyorson, át a száraz, szalmazsággal alföldi nyáron a távoli otthonok felé, ahonnan kiszakadtunk a nagyvárosi kereső évekbe.

Megvizsgáltam viselkedésünket az idegen személcél: tökéletesen nyugodt volt. Semmit sem árult el abból a vak, toporzékoló, észívesztelt, marcangoló és fogcsikorgató gyűlöletből, amellyel hónapokon át téptük egymást változatos ügyvédek, bíróságok és önmagunk előtt. Semmit sem abból a mélabús fájdalom-ból, mely a szülők honvágyával húzott gyermekeinkhez, akik a nagyszüleiknél töltötték kicsi életüknek harmadik esztendejét.

A szülők persze semmit sem tudtak mind-ebből. Előre aláírtuk egymás ezer-ezer levél-papírját és a jó öregek még mindig azt hitték, hogy boldog házasságunk és küzdelmes kenyérkeresetünk csak azért folyik, hogy nemcsak felvihessük gyermekeinket el magunkhoz és szép jövőt biztosíthassunk nekik. Amikor Anna először kért meg, hogy szívbajos apjára való tekintettel hallgassuk el az öregek előtt a mi szomorú történetünket, két okból is ellenkeztem: azt hittem, hogy Annának valami hátsó gondolata van. De aztán egy pletykás ismerős mendemondáinak hatását tapasztalva apósomom, el kellett hinned, hogy nem élné túl a válás hírért. A második kétségem is elszlott, amikor, végigjárva a házasság és válás minden poklát, lassankint beletanultunk a tettetésbe. Olyan leveleket írtunk én az én, ő pedig az ő szüleinek, hogy csak úgy sugárzott az elképzelt békeség belőle. És ime, most már ott tartunk a komédiázásban, hogy a gyermekeink utáni mohó szomjúságot is el tudjuk titkolni egymás előtt.

Bizony, nyugtalan voltam, amikor megtudtam, hogy anya súlyos betegsége miatt legalább egy napra haza kell látogatnunk. Ez azt jelentette, hogy most nem levélben, hanem személyesen kell eljárnunk a boldog házaspárt az öregek számára. De amikor láttam, milyen hűvösen tudunk egymás mellett utazni, megnyugodtam: a kirándulás sikerülni fog.

Még szerettem volna azon gondolkozni egy kicsit, hogy minek köszönhetjük ezt a közömbösséget, mely most olyan jól esett, de nem tudtam már felélni, mert befutottunk a kisvárosi pályaudvarra és apa boldogan integető alakja jelent meg a vonatablakban. Igazi szeretettel csókoltam meg az öregeket, mert imádtam humoráért, életművészetéért és mély emberszeretetéért. Nem volt ieltetés az a csók sem, amit anyósom lázas arcára nyomtam, mert csaknem szerelmes voltam ennek a hű, önfeláldozó és történeteimet oly mohón hallgatni tudó asszony elképzelt fiatalembérébe.

A gyerekek aludtak. Először a kisebbiket sikerült felébreszteni. Álmos kis szemével sunyin rámnézett, aztán gyorsan behunyta megint. Végül is felkötökölt és szemrehányóan rámnézett:

— Tomika ajszik! Ne zavajd!
— Beszélj, drágaságom! — ugrottam felé — és ti ezt nem írtátok meg — fordultam szemrehányóan apósomék felé.
— Meglepetésnek szántuk — dörmögte az öreg a bajuszába.

— És micsoda ibolyakék szemed van! — most karomra kaptam a húzódozó kicsit. — Nem ismerj meg? En vagyok az apád! Csókold meg, kicsikém!

Az édes picit gondolkodott egy pillanatra, aztán a számhoz tapadt nyálas kis pusziával. A szeme valóban kék volt. De milyen kék! Mint az ég a Balaton felett nyári estén, augusztus végén, fényelőkor, amikor a tánc kezdődik. Szagos, sűrű, ömlő-kék. Szemembe folyt a kis fiam egész picit élete, panasz, vágya, csöpp bánatai, sirásai, kacagásai, jéteká, álma, mosolya ezzel a kékséggel. Egy-szerre csak azon vettem magam észre, hogy vadul csókolgatom, ahol csak érem: az arcát, illatos szősi hajját, picit kezét. Őt is megkapta valami ebből a szenvedélyes ölelésből, mert szorosan hozzám simult kicsi meleg derekával, mintha sohasem akarna elválni tőlem, vagy inkább mintha éppen tudná, hogy kevés időnk van már egymással. Félóra mulva büszkén sétáltunk a kisvárosi utcákon. A csöppesség kék ruhája illet szememhez, kicsókolt szája pirosan ragyogott lágy arcában, fehér bőbitája, gallérja és cipője pedig vakítóan mutatták nekem és mindenkinek: hol tőtyikél a legédesebb gyerek a világon.

Ottthon már aggódom vártak. Az anyja kikapta kezemből a kicsit, de már futott felém a másik, a nagyobbik, a kedvenceim.

— Apukám — kiáltotta és a karomba repült. Neki már sok emléke volt rólam, az együtt-töltött napokról, sokszínű utazásokról, mesékkel zsongított elalvásokról.

— Lacikám, kicsi fiam, — ordítottam magamon kívül az örömtől, hogy még nem felejtett el és szeret. A következő pillanatban már a földön hempergettünk, ott gurult velünk a kis ibolyaszemű is.

Este volt. Fáradt vacsoraszagok lengedeztek még a szobában, az óramutatók izgatottan siettek a vonatindulás időpontja felé. A kis ibolyaszemű anyja ölében bóbiskolt, Laci fiam meg nálam követelt még egy falat kolozsvári káposztát.

Anyósom az ágyból aggódva nézte az órát. Apósom jelentősen a gyerekekre hunyorított és mi megértettük, hogy a búcsúzási jelene-et akarja elkerülni. Megpedzettük a kicsit előtt a lefekvést. A kisebbiknél már elké-
s-tünk vele. Laci is álmos volt. Az egésznapos viharos játékkifárasztotta. Ásítva mondta: — Ugye, magadhoz veszel az ágyba, apuka? — Nem lehet, kisfiam. Míg te alszol, én vonaton fogok ülni.

— Ugyan, hova utaznál?

— Vissza, Pestre.

— Jó, de akkor engem is viszel — mondta és vállamra hajtotta buksi fejét, behunyta a szemét és erősen megkapaszkodott szokása szerint a nyakkendőmben, mintha máris így akarna maradni az utazás végéig.

Az anyja közbeszélt:

— Minek kellett neki megmondani?

— Hazudtam a gyerekeknek? — válaszoltam ingerülten. — Hogy máskor se higgyen nekem?

Ez hatott. Egyelőre azonban nagyobb gondunk volt. Tíz percen belül indulni kellett a vonathoz. A picit lefektették. En is megpróbáltam a nagyobbikat szundikálásában óvatosan lefektetni kiságyába. Már azt hittem sikerült, amikor félbédrt és éktelenül kiabálni kezdett.

— Ne menj el Vigyél el engem is!

— Csak kimegyek, kisfiam.

De hirtelen makacs lett:

— Oda is veled megyek.

Meghatott ez a ragaszkodás. A szívem elne-behűlt és valami kegyetlenül préselte. Alig tudtam válaszolni:

— Hideg van kint, kicsim, én pedig azonnal jövök. Odakint csak megfáznál.

Magam tudtam a legjobban, hogy ez az azonnal évekre szól és akkor is csak talán.

Meg se csókolhattam a kis férfit. Úgy ma-rad az emlékemben, ahogy az első lépések után visszancéztem, mint egy kis, hű barát. Ott állt szétvetett lábakkal a szoba közepén és becsületesen, nézősen nézett utánam. A kapu felé néztem: a taxi már előállt, a csomagokat berakták, az asszony, aki ma já-tszotta talán utoljára a feleségemet, már benn állt. Felvettem kabátomat és a lépés bomolyában sietve elbúcsúztam a családtól. Már benn ültem én is, amikor megint elbori-totta a fejemet a kép a kis hűséges barátáról, aki áll a szoba közepén és visszavár, adott szavam szerint. Még a soffört sem hallottam, amint megindította a motort.

— Megálljon csak — mondtam aztán hirtelen, kibontakoztam a takarókból, leugrottam és nagy lépésekkel szaladtam a ház felé.

— Ugye, visszajöttem — lelkesedtem, amikor valósággal bebuktam az ajtón. A kis nagyber megint a karomba repült.

— Tudtam, apuka, hogy megteszed, ha mondtad. De miért van rajtad kabát?

Hirtelen beláttam, milyen ostobaság volt ez-uttal becsületesnek lenni. De mikor nem az — vizagszalódtam és próbáltam diplomatikusan beszélni.

— Most el kell mennem, kicsim. De várj rám, visszajövök megint. Szomorúan nézett rám.

— Hát menj, de gyere is vissza — és mi-kor már megcsókoltam és az ajtót csaptam be magam után — még ma este gyere vissza. Kint baj volt a kocsival. Ott drága percel el-búcsúgtunk erre is. Igazán sietniünk kellett, hogy elérjük a vonatot. És ekkor, egyszer csak megjelent a kert fagyos földjén, egy szál kis hálóingben, a sívöltő éjszakában az én kis fiam. Kiabálva rohant felém:

— Vigyél magaddal, apuka. Olyan sokáig vártalak. Megpróbáltam, de nem tudom. Vi-gyél el engem is. Vidd el Lacikát.

— Ejnye, kisfiam, megfázol ebben a hideg-ben. Hogy mertél ilyen vékony ruhában ki-jönni?

— Kati lefektetted, de én kiküldtem vizért és kiszékettem a konyhán át, mert az előszoba zárva van — magyarázta buzzgón és az őlembe búrta, úgy folytatta — és itt igazán, de igazán nincs is hideg nálad, apuka. Ugye, magaddal viszel?

— Nem lehet, kicsikém.

A fiú kétségbeesett. Most már acsarko-dott. Míg szerető kezek gyengédek erőszakkal fejtették le rajtam fonódó kis kezeit, úgy ordított, mint egy kis sakál:

— Ne menjen el, apuka! Nem engedem! Ma-radjon itt! Holnap kit fog akkor szeretni La-cika, ha apuka is elmegy?

— Ejnye, kisfiam, hát nincs itt jó dolgod, nagymamánál?

— De igen. Csakhogy én apukát szeretem! Vele akarok menni! Ne menjen el apuka! Az autó — legfőbb idéje — indult. A kis ke-zek görösesen ragaszkodtak hozzám és picit körmei végigkarmolták a nyakamat, amikor az autó eltépett tőle, aki nagyanyja karjai közül ordította rekedten utánam:

— Ne menj el apuka! Hiszen szeretlek. Már csak a szél dobálta utánam — kezei le-szakadtak rólam — a kis rekedt torok riká-csoló szavait a jeges, hófúvásos éjszakában. Ilyen szakadozott töredékeket:

— Hát nem szereti apuka Lacikát!... Maradj itt velem, apuka!...

Nem is tudom, csakugyan kintről hallottam-e már ezeket a szavakat. Akkor úgy éreztem, hallani fogom, amikor a vonat messzejár ve-lünk és évek múlva is vádlón visszhangzik majd a fülemben. Annához fordultam, aki csendesen sirt, az autó sarkába húzóva.

— Nem bírom tovább! — kiáltottam és meg-állítottam a soffört. — Forduljon azonnal vissza! Itthon maradjunk!
Anna csodálkozva nézett rám könnyein át és — anyyi év óta először — vállamra hajtotta fejét.

Gesztelyi Nagy Zoltán

Mi asszonyok — egymás között

„Csak az él igazán, aki másért él.” (Babits)

Keveset járok társaságba, s ezért ritkán van alkalmam, hogy embereket megfigyelhessek. A divatba jött kézimunkadélutánok engem is belesodortak a «társasélethez», már amennyire a pulloverkötés közben lezajló kisebbbbszűr pletykáldogásokat társaséletnek lehet nevezni. Az asszonyok egymás között közvetlenebbek, mint férfítársaságban, a témák ösztintebbek és éppen ezért ezek a férfimentes összejövetelek igen alkalmasak voltak arra, hogy bepillantást nyerjek az asszonyi lélekbe.

A valóság az, hogy az asszonyok panaszkodnak. Hangsúlyoznom kell, hogy nem elhibázott házasságokról van szó. Nem szerencsétlen, nem boldogtalan asszonyok ezek s házasságuk az általános értelemben veit jó házasság. Minden borkan megvan az oia, ép úgy a jó házasságnak is van kisebb-nagyobb problémája. Azt állapítottam meg, hogy az asszonyok olyan dolgokon keseregnek, amelyekből nem lenne szabad problémát csinálni — különösen nem ma, amikor erőnket nem szabad kicsinyes dolgokra szétforgácsolni.

Kezdjük azzal, hogy a nőkben van a hiba, mert nem tudnak nagyvonalúak lenni. Jól tudom, hogy férjuraikról az idő múlásával lekopnak azok az ideális férji tulajdonságok, amelyeknek fiatalasszonyi korunkban annyira örülünk, de arra talán egyikük sem gondol, hogy mi sem vagyunk olyan ideálisak, mint házasságunk első-második éveiben voltunk.

A panaszok között egy sem volt olyan, amelyik miatt érdemes lenne az életünket akár csak órákra is megkeseríteni.

Néhány pillanattól a gyakrabban hallott panaszról. Az első:

„Az asszony kora reggeltől fárad, bevásárol, ellátja a háztartást, gondozza a lakást, porolja a ruhákat, javítja a fehérneműeket. Mindez fárasztó munka. Irgalmak is vannak mindig a leányban, mert nem takarít rendszeren, sib. Közben azért mindig történik valami érdekes dolog is, egy levél, vagy egy telefonbeszélgetés, szóval olyan, amiről az asszony szeretne beszámolni férjének. Alig várja, hogy hazajöjjon s mindent elmondhasson neki. Meg kellene beszélni olyan dolgokat is, amelyek nem térnek halasztás, de az elintézés csak közös megbeszélés után lehetséges. Végre megérkezik a férj — s mi történik? Előveszi az újságot, eltűnik mögötte s az asszony családottan mered maga elé sok mondanivalójával. Néhány könnyecpp, rosszkedvűség s mire a férj rábólint, hogy mi történt, kész a rossz hangulat. Hogy ki a hibás ilyenkor? Mielőtt elszietnők a választ, gondoljunk a férj munkáira, aki, ha tisztviselő, hivatalában 8—10 órán keresztül felelősségteljes munkát végez, s amikor fáradtan, nyugalomra vágyva hazér — otthon kedves mosoly, megértő érdeklődés helyett panaszok, kedvetlen feleség várja. Kérdem — kinek van több oka az elégedetlenségre? A férfinak-e, akinek aya és idejei hosszú órákon keresztül erősen igénybe voltak véve, avagy az asszonynak, aki ha dolgozik és fárad is otthon, azt a felelősségteljes és idegölő munkát, mint férje — mégsem végzi. Az élet gondjainak nagyobb részét a férfi viszi; segítségünk neki és könyvnyitús terhé, mert közös munkával és megértéssel lehet építeni, széthúzással, elégedetlenséggel csak rombolni lehet.

A közösségről, az együttérzésről beszélve Bain szép hindú meséje jut eszembe. Ebből idézek egy igazi hitvesi megrvlatkozást: „Ha vidám vagy, meg akarom kétszerezni vidámságodat. Ha bús vagy, meg akarom felezni veled a bánatot.”

Egy másik panasz szerint a férj nyári vasárnapokon, amikor a heji robot után végre együtt lehetnének — halászni megye. Azután nem veszi részt az asszony örmeiben, például nem olyan könyveket olvas, melyek értekes, komoly irodalmi értéket jelentenek, hanem — óh szörnyűség! — vadászati könyveket, pedig milyen jó lenne közös olvasmányokról beszélgetni. Tökéletesen osztom kedves asszonytársam véleményét és megértem óhaját, de végül is nem kívánhatjuk másról, hogy a kedvünkért megváltoztassa a természetét, az izlését, mert ez lehetetlen. Nem lehet senkit az enjéből máról-holnapra kiforgatni, s nem kívánhatjuk senkitől, hogy a mi életünket élje. Képzeliük el, hogy fölünk kívánja azt valaki, hogy ne a saját egyéniségünknek megfelelő gondolatok között éljünk. El kell fogadnunk embertársainkat olyanoknak — amilyenek. Harmadik asszonytársam arról panaszkodik, hogy férjétől sohasem kap elismerést munkájáért, takarékoságáért. Nagy hiba ez a férjek részéről, mert az asszony a maga érzékeny lelkével vágyik egy kis dicséretre. Nem üres bókot akar, hanem csak egy kis megérdemelt elismerést szeretne szívvel végzett munkájáért. Sajnos, ezt igen kevés férj nyújtja, de azért ne vesztítsük el kedvünket a további munkához, ne csökkentjük lelkes törekvéseinket. Ne féljünk attól, hogy gondos és szeretettel végzett munkánk hibával, mert a jószág s a szeretet kamatozik. Minden asszonynak éreznie kell, hogy férje szereti-e, s elégedjek meg ezzel s ne várjon vallomásokot. Nem is képzeliük, mennyi melegség, gyöngédség lakik bennük — csak hogy ők ezt titkolják. Hogy miért? Ennek is bizonyára megvan a maga lélektani oka.

„A lélek lényege abban mutatkozik meg, hogy hogyan szeret az ember“ — mondja egyik könyvében Rachmanova. — Igen, legyünk nagyvonalúak a szeretetben és tudjunk elnézni a hibák felett. Ne legyünk kicsinyesek, ne keressük mindig a hibákat élettársunkban, hanem örüljünk annak, hogy van egy szerető társunk, aki mellettünk van, ha örülni kell s megfogja a kezünket akkor is, ha beteg a gyermekünk. Ha pedig vannak hibák, amelyek fölött nem szabad szemt hunyni, akkor ne felejtssük el, hogy azokat sohase szemrehányással vagy kritikával, hanem mindig csak szeretettel, jószággal, megértéssel igyekezzünk kiküszöbölni.

A nyugodt házassálet fontos pillére: a türelem és önfegyelem. Nevelni kell magunkat a fegyelemre, a türelemre s a hallgatni tudásra! Ha tudunk uralodni magunkon, a hangulatainkon, szeszélyeinken, akkor meg tudjuk menteni kritikus helyzetekben is az otthon békéjét. Mert semmink sincs, ha otthonunk nincs. A leggazdagabb ember is szegény, ha nincs otthona, melyben a megértés és a szeretet vár rá. Örizzük meg benne a tisztaságot, vígyázzunk, hogy sohase legyen benne harag vagy hazugság, de még csak szemrehányó szó se, mert az ilyenek után mindig marad vissza valami keserű iz, amit nagyon nehéz helyrehozni — sokszor nem is lehet egészen. Az otthon olyan melegség, békesség, széppé, derűssé kell tenni, hogy a test és lélek felüdüljön benne.

Nem lehet szebb tartalma asszonyi életünknek, mint megszépíteni az életét azoknak, akiket szeretünk, hogy ne legyenek szürke hétköznapok, hogy minden nap ünnep legyen — a szeretet ünnepe.

Soltész Lászlóné

HUNYADY SÁNDOR

Mezítelenség

Quarnero, július hó.

Itáliában nemcsak Mussolini fürdik kis úszónadrágban, ahogy ezt Viareggio-ban készült híres képén látni lehet. Az olaszok, ami a mezítelenséget illeti, elmennek a szélső határig. Az egész Quarnero olyan, mint egy nap-sütött fürdőszoba. A ruha-ilem föl van függesztve mindenütt. Nemcsak a kisebb telepeken, hanem Abbaziában is. Pedig Abbazia félig már város, bankokkal, hivatalokkal, központi vásárcsarnokkal, mozi-val. Sőt, ha úgy tetszik, kórházzal, hiszen Voloscut az ember önkéntelenül hozzáragasztja Abbaziához.

Mégsem öltözik föl senki rendszeren ezen a helyen este hétig, a manikúsokon és a benszülötteken kívül. A meleg és a szabadság fantasztikus kosztümöket tervez. Pizsamanakabátot, rövid úszónadrághoz. Pizsamanadrágot, semmihez. Fürdőköpenyt, ugyancsak semmihez. Fekete pápaszemet, tavalyi escarpint úszónadrághoz. Nyakkendő nem látható sehol, sőt aki inget hűz, már az is olyan túlon-túl föl van öltözve, hogy megkérdezik: bába készüln-e menni?

Mindenestre, ameddig világos van, sokkal több bőr látható, mint amennyi szövet. Csupa szín a város, mint valami félmészitelen karnevál. És nem ütközik meg senki semmin. A fehérköttyűs, nehéz posztóba öltözött karabínerik biztató mosolygással nézik az általános pöréséget. Néhány úszónadrágon, mint élelmes újítás, feltűnt a zippzárás zseb. Ami igen okos dolog, mert ha valakinek kedve szottyan, elmehe a kávéházba, olyan vízesen, ahogy a tengerből kijött. És az utazási irodában is udvariasan fognak välaszolni annak az uriembernek, aki olyan puérán áll meg a mahagóni pult előtt, mintha nem is európai lenne, hanem dajak kult Borneó szigetéről.

Es nem hisszük, hogy ez a nagy ruhátlanág ártalmára lenne a társadalmi rendnek. Nem az egészséget gondoljuk rend alatt. Az természetes, hogy az egészségnek használ a napfény és a víz, a szellős szabadság. Hanem úgy érezzük, hogy magának az erkölcsnek, a szeméremnek, sőt az dhitatos ártatlanságnak is javára szolgál ez a paradicsomi állapot.

Nem vagyok vak, láttam, hogy alakul át körülöttem az emberiség. Kiöntött a vasút egy csomó nőt, kifestve, befűzve, piros körömmel; kitépelt szemöldökkel.

Aztán elmult néhány nap és a nők dtalakultak pihenő anyárá. Nem flörtöltek, nem törődtek a környezetükkel. Feküdtek a sziklán, beolajozva, zöld pápaszemm, egy odaragasztott babérvélel az orrukon. Körülöttük barnára sült gyerekek, mint az indiánporontyok. Vidám, apró csoportok állottak össze a vízben, családok. A lányok szemöldöke nőni kezdett, lábukon a köröm egyre halványodott. Sajátságos, de mégis úgy lez, hogy bátor, tiszta szerelem inkább támadhat ebben a barna mezítelenségben.

A nyár termékeny. A tisztaság, Isten hatalma és jósága ragyog a csillogó víz fölött. Jó lenne, ha azok a méltóságok, akik tiltakozni szoktak, amikor valahol új strand vagy közös uszoda készül, a maguk szemével megnéznék egy ilyen nyári képet. Megnyugodnának, mert kétségtelenül látnák, hogy az ördögöt inkább lehet ott találni a felöltözöttök, mint a levetkezettek között.

Veszélyesen növekszik A NŐK LÁBA

Ezt a „megdöbbentő“ megállapítást Mr. Wan-Hoock, a világ legnagyobb cipőtrösztjének igazgatója tette.

— Ami eddig 36-os, 38-as vagy akár 40-es cipő volt — mondja Mr. Wan-Hoock, — az ma is ezek szerint a számok szerint készül, csak kissé megnövekedett formában. Azt lehet mondani, hogy például az ötven évvel ezelőtti 38-as cipők ma már valójában hosszabbak néhány milliméterrel, de általában szélesebbek is. Nem kétséges tehát, hogy a nők lába növekedően van. Nem a méretek-nél tünt ez fel, mert az a pár milliméter, amivel ötven év alatt megnövekedtek a női lábak, alig észrevehető. De a gyárak mérleg-tételeiben már jelentékeny anyag többletet jelentenek. Ebből a nyers valóságból jöttek rá a cipőgyárak a megmáshatatlant tényre. Egy cipőnél az anyag többlet nem vehető észre, de millió pár cipőnél már jelentékeny anyagszaporulatot jelent a lábnövekedés. A világ hölgyközönsége közel félmilliárd pár cipőt visel évente s ennél a mennyiségnél megerzi a cipőtermelés a női lábak növekedését.

— Semmi kétség, hogy a női láb növekedése a magassarkú cipő viselésének következménye, mert amint alapos vizsgálatokkal megállapították, a növekedés hátul, a saroknál jelentkezik. Tehát nem a lábujjak nőnek, hanem a sarkok. És miért? Mert a magassarkú cipők viselése állandóan hátranyomja a láb sarkát úgy, hogy a nő tulajdonképp nem a sarkára lép, hanem a saroknak csak a talpfelőli részére. Az általános női lábnövekedésnek csak akkor lehetne útját állani, ha legelőbb a nők többsége lemondana a magassarkú cipők viseléséről. Mert, ha csak bizonyos százaléka tartózkodik ettől, a deformáló hatás tovább terjed

és az öröklés hatása következtében a lábnövekedési tempó csak gyorsabb lesz. Ami ma csak két milliméter, a második generációnál már egy centi lesz s így megyünk lassan a negyvenégyes, negyvenhatos, negyvennyolcas női lábak világa felé.

— Van egy japán legenda, azt mondja, hogy a japán leánykáknak eredetileg nem azért préselték factpökbbe lábacskáikat, hogy apró lábukat növesztve nekik, ezzel kecsesebbé tegyék őket, hanem évezredekkel ezelőtt már úgy megnövekedett a lábuk, hogy a visszafejlesztésre ezt a radikális eljárást kellett használni. Hogy ebből a kényszerből azután divat és szepepil lett, az más kérdés. Könnyen feltételezhető hölgyeinkről is, hogy a folyamatban levő lábnövekedés évszázadok vagy ezredek alatt odavezetne, hogy a mai csinos, kecses, formás kis női lábak helyére egyszerre csak valami kevésbé kecses tepsik kerülnének, ők is elövennék a hajdani japán szokást és lábukat erőszakosan igyekeznének visszaformásítani. Ettől, hála Istennek még messze vagyunk, de jó úton haladnak hölgyeink, hogy formás lábacskáik a deformáló divat következtében elvesztik mai bájukat.

— Szorosan véve nem tartozik ehhez a problémához, de ha már itt tartunk — állapítja meg Mr. Wan-Hoock, — be kell vallanunk, hogy a magassarkú cipők nemcsak a női láb növekedését idézik elő, hanem deformálják a fejlődésben levő egyéb láb-részi csontokat is. Az a lányka, aki serdülő korban túl magas sarkú cipőt visel, soha nem lesz széplábú hölgy. Elsősorban bokavonalai törnek meg, ami görbélábúság benyomását kelti. Azután a rogygó terdek jelentke-
nek, ami hajlottan járóvá teheti a legkarcsúbb természet is. Ha a lábaknak ahhoz, hogy az egész test súlyát hordozzák, magas sarokra lett volna szükségük, semmi kétség, hogy ebben az esetben a természet így alkotta volna meg őket. Minthogy azonban a természetes testalkat olyan, amilyen, legelőbb az íjjú leánykák igyekezzenek olyan cipőt viselni, ami nem ront a természetes

Azt hittem, csend van már

Mi az, mi még mindig odahúz,
vergődő szívem nyugodni sose tud?
Hiába ámitom, altatom,
ezernyi emlék a fájdalom...

Néha azt hiszem, csend van már,
s nem fájhat semmi, semmi már.

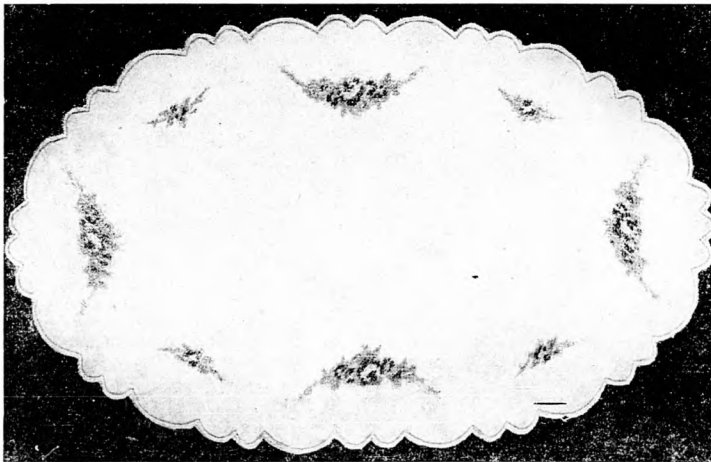
De elég egy szó, egy dal... emlékezős
Újra fáj minden s a seb újra él...

Gruner Magda

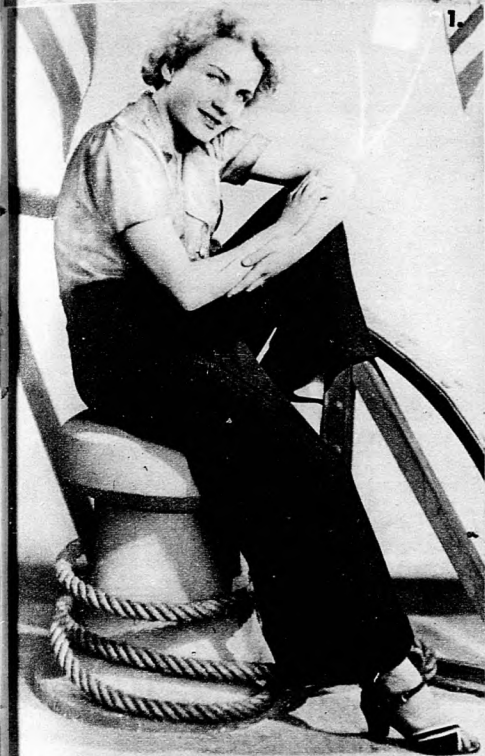
lábalkaton. Mert a növésbenlevő csont még hajlamos mindenféle elformálódásra, amiből sokkal több kár származhatik, mint amennyi előnyt egy «tacsok» felnyának a divat jelenthet.

— Kultúrállamokban már alig van «tyűk-szemnélküli» női láb. Ameddig azonban a tyűksem csak tyűksem, addig hagyjún. Kellemetlenek, mikor a tyűksemből már «bütyök» lesz. A tyűksem — mondani is felesleges — kizárólag a szép cipő következménye. Pedig sohasem a cipő kicsi, hanem a láb nagy. A nagy láb megpróbál védekezni a szorítás ellen, ezért ott, ahol a kellemetlen szorítás jelentkezik, bőrkeményedést hoz létre, mint valami védőpajzsot. De mert a cipő ennek dacára is szorít, — sőt jobban, mint azelőtt, — a láb szépségét látja annak, hogy a védőpajzsot állandósítsa s így a bőrkeményedés táplálására gyökeret ereszt: a tyűk-szemet. Ez még mindig istenes dolog, de miután a cipő még tovább szorít s most már jobban mint valaha, a láb már nem elégszik meg az egyszerű bőrvédelemmel, hanem erősebb védelmi erődöt épít — csontból. A tyűksem alatt domborodni kezd a csont s mert a cipő még mindig szorít, sőt most már egész kegyellenül szorít, a védelmet a láb teljes erővel fejleszti: a csont nő, egyre nő, lassan-lassan már olyan lesz mint egy dió, vagyis: kész a bütyök. Ez aztán a szép női láb sirja, de emellett van egy meglepően kellemetlen szokása is. Az tudnillik, hogy a bütyök örökölhető. Ezzel magyarázható, hogy «bütykű» olyan hölgyeknek is van, akik maguk nemigen hordtak szűk cipőt. A bütyök világjelenség s ez az oka, hogy ma már az orvosi tudomány teljes leggyverzettel vonult fel ellene. Amerikában rengeteg „bütyök-szakorvos“ működik már, akik egyebet nem csinálnak, csak bütyköt operálnak. Lefürészelik a felesleges csontdomborodást s pár csinos állással úgy eltüntetik a sebhelyet is, hogy a megszépített láb semmit sem veszít hajdani bájából. Rengeteg a dolguk a bütyökspecialistáknak, mert — bátran állíthatjuk, — hogy napjainkban sokkal több a bütykös láb mint a fogfájás. S ha meggondoljuk, hogy mindazt a sok kellemetlenséget, amivel a bütyökviselet és bütyökoperáció jár, a hölgyek maguk szerzik meg maguknak, kár minden további vita arról, hogy mi lesz, ha egyszer túllontul nagyok lesznek a mai piciny lábacskák? Bizonyos ugyanis, hogy hölgyeink ennek a megtalálják majd az orvosságát, amint megtalálták a kedves, tipegő kis japán leánykák is, a maguk idejében.

Nagy Dániel

Keresztöltéses tálcaterítő. Fehér vagy színes vászonra készíjtük, szép tarka színezéssel, a tálcának megfelelő méretben

1. BULLA ELM. bőszárú ké nádrágájáho aranyérga chatungblúzt vis
2. GOLL BE fehér sokfodrúll nyári estél ruhája, ciklame rózsaszín hársny szalagó díszít v
3. OLTAY ANDRE öltékék vászó parasztszoknyát y sél, kalocsai hí zésű köténnyel é szoknyával, bárd nője, Herczegh É nagy virágos ka mir parasztszokny és egyszínű pir ingblúzt viselt; érettségi utá kiránduláso
4. HERCZEGH ÉV elmosott paszte színű imprim selyem délutá ruhájába

3.

4.

1.

2.

3.

4.

1. Barna-drap mintás hernyóselyem imprimé boleros ruha barna blúzzal és antilop övvel

Kék nagy virágmintás hernyóselyem imprimé ruha

2. Fekete orgonafürtmintás hernyóselyem imprimé estélyi ruha nagy csokor lila orgonával

3. Nyerszínű chantung kabát arany gombokkal, minden anglmintájú nyári ruhához viselhető

4. Kakaoszínű, aprómintás imprimé ruha két zsebbel

HARLOTTE
ZALON MODELLJEI
IV., GRÖF KÁROLYI-U. 12
PRINGER KALAPOK

Fehér-narancssárga mintás kapucnis imprimé-vászon strandkabát két zseffel

Háromrészes, bojerós, mintás karton strandruha széles fehér spárga övvel, piros bőr csatokkal

Három részes, színes vászon - strandruha (nadrág, szoknya és felsőrész)

PRENNINGER
DIVATSZALON
IV., RÉGIPOSTA-U. 19
MODELLJEI

Fehér piké nyári estélyi ruha négysegletes kivágással húzott picli ujjakkal

Fehér harangszoknyás nyári ruha piros-fehér pettyes megkötött övvel

Fehér chantung pantalló nadrág, fehér blúz sötétkék puha szövőkabá arany gombokkal

LÁZÁR MÁRIA

a szerelemtől
a házasságról
a feleségekről
a filmről
az öltözködésről

Lázár Máriából ellenállhatatlan frissesség, életerő, egészséges vidámság árad. Temperamentuma felébreszt, magával ragad mindenkit. Nem fáradt, nem rosszkedvű, nem közönyös: derék és kedves, inkább segít, mint elgáncsol. Az a fehér holló, aki örül az új felledésnek, az induló tehetőségnek: kezdő színésznők rajongának érte, mert bátorítja, dicséri, védi őket, Magánéletében egyszerű és polgári, ahogy sok-százezer «civil asszonyfarsa, akinek semmi köze a színházhoz. Arról is nevezetes, hogy kitűnő háziasszony és jó feleség. Színpadi látma soha sines körülötte. Pompás példánya a női nemnek, királyinói természete után mindenki kíváncsian fordul meg, még az is, aki nem tudja, kit néz. Ilyen persze ritkán akad, mert mindenki ismeri.

Amikor várbéli elragadó, kis palotájában fölkeresem, a karosszék öblös mélyében belemerül a kötés örömébe. Renek kabátokat, kosztüimöket köt magának. Kérdésemre azt feleli, ami hirtelenében észbe jut, semmi óvatos megfontolás, primadonnáskodás.

Legutolsó szerepe, Dario Niccodemi »Csigaháza« című darabjában, a megértő, önfeláldozó feleség, aki úgy szereti az urát, hogy lemond róla, félreáll az útból, átadja a helyét a másik nőnek, akibe az ura beleszeretett és akit feleségül akar venni. Érdekes, hogy az elmúlt színházi szezon másik nagysikerű darabjában, a »Tűzvész«-ben is hasonló problémával találkozunk. Ott a hősnő a tűzhalálba rohan, hogy az ura boldogan élhessen a »másik« nővel. Irdoalom ez csupán, vagy élő valóság? Akad-e ilyen asszony, aki önként lemond arról, akit szeret?

Lázár Mária azt mondja:

— Az író joga, hogy rendkívüli esetekről számoljon be. Az életben csodabogárnak számít az az asszony, aki önként átadja a helyét egy másik nőnek. Ha ezt teszi, akkor nem szereli már az urát. A szerelmes asszony hareol az uráért, vigyáz rá, hiszen a saját tulajdona. Ma mindennek fokozott az értéke, hát még a férjnek, akit szeretünk. Számptalan példa bizonyítja, hogy az asszony nem hiába hareol az uráért. Egyik asszony-ismerősöm két évig nakacsul küzdött az uráért, aki elköltözött hazulról a »másik« nő kedvéért. A férfi tökéletesen elvesztette fejét, nem törődött többé családjával. De a feleség mégse mondott le róla és mindent elkövetett, hogy az urát visszazereze. Tegnap találkoztam velük: a férfi egyik kezével a feleséget simogatta, a másikkal a fiát. A szerelem nemcsak önfeláldozás, hanem önzés is, ostobaság önként és könnyedén lemondani arról, akit szeretünk.

— Hogyan hódítja vissza a nő az urát?

— Mindent próbáljon meg. Türelemmel, szelidséggel. A küzdelmet a férfi egyéniségéhez szabja. Van férfi, akit meghatnak a könnyek, de a legtöbb irtózik a mártírfeleségtől. Fájdalunkat sírjuk bele az éjszakába. Es ne fogjunk mindent a férfiakra. Az asszonyon is sok múlik, még az is, hogy az ura hűség-s-e, vagy más nőhöz kalandozik-e héba-hóba. Nagy hiba, hogy a legtöbb asszony azt képzei, hogy nyugdíjas állásba került, amikor a feleség és az anya címét viseli. Ilyenkor már elhagyja magát, nem igyekszik a kényelmet

keresi. Pedig még sok feladat vár rá. Hogy férjét megtarthassa, sokféle szerepet kell vállalnia. Tisztelje az ura gyomrát, de ne fogadja déiben konyhaszagú kőlényben. Nem kifogás, hogy: »dolgoztam«. Frissen, ápoltn és csinosan várja az urát, még akkor is, amikor ez nehezebbre esik. A férfi dohányszagát eltűrjük, de a cigarettafüstös és konyhaszagú nő nem öröm. A feleség legyen mindig vidám és optimista, ne keserítse minden szamársággal az ura életét. Amikor veszekszik, akkor se felejtkezzék meg arról, hogy nő.

— Veszekedés?

Megrázza egyénien köcs Lázár Mária-frizuráját. Nevét:

— Igen, a veszekedés gyakran elkerülhetetlen. Némán is veszekedhetünk, nem kell mindjárt kiabálni. Hogy leszoktassuk a férjét valamilyen ellenszenves szokásáról, például a folytonos kávéházbajjárásról, a kártyázásról, állandó, kitartó veszekedéssel, vagyis állandó figyelemzettel sokat elérünk. A házasság nehéz foglalkozás, a nő azt mondja, hogy a nő számára, — a férfi: hogy az ő számára. Azt hiszem, mind a kettőnek igaza van.

— Beszéljünk valami személyes kérdésről, Hogyan ér rá erre a kitartó háziasszonykódásra?

— Nem brízzezek, nem cigarettázom, nem járok cukrászdába és ehelyett minden egyébre ráérek. Korán kelek, résztveszek a háztartás minden mozzanatában, legtöbbször magam vásárolok be, a kamrából mindent én adok ki. De háztartásom nem tökéletes, mégiscsak afele színésznő-háztartás.

Az utolsó mondat szerény, de nem hangzik meggyőzően.

— És nyáron? A birtokon?

— Szeretem a falusi életet, a csondet, a nyugalmat. Amikor lemegek egy birtokra, másnap már el se hiszem, hogy tegnap még a színpadon voltam. Nyáron parasztruhát öltök, eldobom a püdet, a festéket és utánanézek minden munkának. Kimegyek az aratáshoz, a esépléshez, a dohánytöréshez, a krumplicsodéshez és minden egyébről megfelekzem. Kint a földeken minden hétnék, minden napnak megvan a maga munkája, a maga öröme. Esténként megjelennek nálam a tanyai gyerekek és ha megmutatják tiszta lábukat és tiszta kezüket,akkorral jutalmazom meg őket. Tavaly, amikor bevonultunk Erdélybe és

az iskola épületét katonák foglalták el, berendeztem egy szobát a házukban a gyerekeknek és magam tanítottam őket. Ilyen örömöm már régen volt! Szeptemberben mindig fájó szívvel jövök vissza a városba, de akkor már hív a kötelesség,

— Filmmezés?

— Nem olyan művészet, mint a színpad, sok a technika, kevés az érzés, de azért mégis szeretem. Mindig örülök a filmezésnek, szeretem azt a lázas, lüktető munkát, amelyben akkor élek. Amikor a filmen meglátom magamat, mindig arra gondolok, bárcsak újra forgatnék az egészért, akkor mindent jobban csinálnék. Minden színésznő sokat tanul abból, ha önmagát látja.

— Az elmúlt szezonban sokat vendégszerepelt vidéken. Milyen a vidéki közönség?

— Intelligens és hálás. Talán közvetlenebb, mint a pesti. A vidéki színész robotmunkát végez, alig próbál és ezért nem mindig tudja százszázalékosan azt produkálni, amit szeretne. A pesti színésznék könnyebb a helyzete és ezért nem olyan nagy érdem, ha vidéken sikert arat. A vidéki vendégszítés legnagyobb vonzereje, hogy a közönséget mindig újból és újból kell meghódítani, mert ahány város, annynyi szokás.

— Miben különbözik leginkább a színésznő élete a polgárasszonyétól?

— Nem sokban. Ismerek olyan polgárasszonyt, aki az életben színésznőbb a színésznőnél. Csakhogy minket esetleg megszűnik a kritikuskok, de nekik nem merszölni senki. A színésznő gyakran öszintébb a magánéletben, mint sok polgárasszony, mert színészi ösztönét kiéli a színpadon.

— Az életben nincs szükség a színészkedésre?

— Dehogynem, de csak módjával. A ripacskorás nemcsak a színpadon, hanem az életben is ellenszenves.

— Öltözködés?

— A színésznő ezt a szenvedélyét is kitombolja a színpadon és ezért a magánéletben többnyire egyszerűbben öltözködik, mint a polgárasszony. A színpad számára nagy gonddal választom ki ruháimat, a magánéletben alig törődöm velük. Könynyű a dolgom, mert biztos úton haladok: mindig a legegyszerűbb ruhát viselem. A társadalmi szereplés számára öt éve nem csináltam estélyi ruhát, szerintem erre ma nincs is szükség.

— Mi a legfőbb szenvedélye?

— A kötés és a passziánsz. Mind a kettőhöz a mai idők két fontos érénye kell: a türelem és a kitartás...

NYÁRI DIVAT – A FÜZŐ!

Karcsú derekat viselnek az idén a nők. Mindennél fontosabb, hogy a hölgynek karcsú dereka legyen, amelyhez ha nem jut hozzá, kis részekbe szabott vászonfűzővel segít magán. Ezek a fűzők vésszen emlékeztetnek nagymamáink corsetjére, csak éppen halcsont nincs bennük. Ambíciózusabb szépasszonyok ilyen parányi fűzőket hordanak a széles öves parasztszoknyákhoz, hogy derekuk két tenyérrel átérhető legyen... Kevésbé ambíciózusak megelégszenek a jó széles bőrvövel is, amely fűző helyett használható. A derekat összetartja és az egyéb részeket, amelyek természetesen kiugranak, jótékonyan elfedi a parasztszoknya sok ráncja.

A blúzdivat soha sem volt ilyen elterjedt, mint ma, nadrághoz, szoknyához egyformán síma blúzokat viselnek, ugyanolyakat, mint a komoly kosztümhöz, Eleinte csak a fehér nyerselymen blúz volt a szabályos, ma már sötét meggyvöröstitől sötétkékig és négerbarnáig, lángvörösig, mindenféle blúzt fel lehet venni. Sőt mennél vadabb, annál jobb.

Se vége, se hossza a parasztszoknyák változatainak. És, ó borzalom, kitalálták a női hózentrágró! Mely viselet nem túlságosan értelmes, de hát... mikor kérdezték egy női ruhadarabról, hogy tulajdonképpen mire való? Ez a női nadrágtartós parasztszoknya kislányoknál még mulatságos is, de a saját-magunk részére inkább mellőzzük. Helyette nagyon helyes kis bolerókat viselnek. Az ilyen boleróval ellátott parasztszoknya már sokkal utaképebb... Nagy kalappal, vidám szandállal maga a megtestesült nyár.

A kalocsai hímzés a jó lsten is nyári ruhára rendelte. A rétvarka virágai száz színben csillognak rajta; vidám és kedves. Egy sötétkék parasztszoknyához kalocsai hímzéssel ellátott fehér blúzt venni és a szoknya elé széles, szintén kalocsai módra hímzett fehér vászonkötényt köni, ennél kedvesebbet el sem tudok képzelni. Nem jelmezszerű, mégis jellegzetesen magyar.

A síma vonalak, dacára mindennek, még ma is sokan kedvelik. Az egyre inkább virágkehelyhez hasonló kiszélesedő szoknya-pártiak mellett ott vannak, akiknél a fontos, hogy a nyári ruha mennél símább, jól vasalható legyen. Ideális példa erre az a kénpünk, amelyhez estére kurta fehér vagy nyersszínű kosztümkabát-félét lehet felvenni, nappal pedig a ruha reggeltől estig hordható. El lehet készíteni selyemből, vászomból, vagy akár kartonból is. A legdrágább hernyó- vagy nyakkendőszemből éppen olyan szép, mint apróvirágos vagy babos mosóanyagból. A ruhán egy remek övminta van. Az öv a ruha saját anyagából való és nem idegen csattal záródik, nem is a százsor megúnt behúzott csattal, hanem pontosan olyan csokorvégződéssel, mint ahogy a férfiak a rövid nyakkendőjüket megkötik. Az ölet olyan jó, hogy szívből ajánlom bármelyki ruhára.

A boleró agyonütik, minden évben lesajnálják, ó, milyen régimódi, a kutya se viseli, aztán megingt csak előhúzzák. A nyári ruhák jórésze boleróval készül. Klasszikus példája a kétféle anyag feldolgozásának az a minta szoknya és boleró, amelyhez sötét és

egészen síma blúzt viselnek. Az övmegoldás itt háromszoros nyakkendőcsokor végződés. Ez a ruha egész dísz.

A strandluxus minden elképzelhető mérték felülmúl. Vannak hölgyek, akik nem is fürödnek, csak öltözködnek. Kis szoknya, nagy szoknya, hosszú nadrág, rövid nadrág, fehér piké strandtrikó, nagyvirágos ballerina szoknya, félóránként más ruhában mutatgatják magukat. Hogy vízbe mikor mennek? Soha. Mert a hajuk elromlik. A remekbe fésült, frissen hullámosított cellofánvirágokkal teletüzdelt világszép frizuráik. Ezek a vízpartját csak divatrevenek használják. Azt képzelik önmagukról, hogy próbakísaszonyok. Sokszor egészen jámbor polgári asszonyok is vannak közöttük, akiknek fejébe száll a nyír és az, hogy fürdőhelyen lehetnek... Egy-két kedves strandruha öröm. De a túlsok enyhe erkölcsi gyomorrontást is okozhat.

A strandkomplé nagyvirágos vászonból, vagy pikéből készült, hawaii-módra hajtogatott több, mint pici nadrág, nadrágra rágombolt melltartó és ballerina szoknya. A nadrágban és melltartóban úszni is lehet. De a jóízű nő, ha kijön a vízből, a kényelmes és kicsi nadrágra rákapcsolja a kis szoknyát. És azt ne feledjük el, hölgyeim, hogy a szoknya nagyon sok nőnek sokkal jobban áll, mint a nadrág. De hát azt mindenkinek önmagának kell eldönteni, hogy mit vehet és mit legyen fel.

Azét van estélyi ruha is nyáron. És aki sajnáldja erre a célra a drága selymet, legokosabb, ha fehér pikéből készítteti azt a bizonyos egyetlenegy, földet seprő és mindenél elegánsabb nagy toalettet. Ez a fehér pikéruha fiatal lányoknak és bármilyen korú asszonynak egyformán jó viselet. Ha a vállját a varródnő ügyesen kiszélesíti a válltöméssel, nem kell feltétlenül karcsúnak lenni hozzá, mert hiszen a hosszú ruha és a válltömés úgys karcsúsít. Na, meg aztán arra való az az bizonyos édes csepp fűzők. Tessék felvenni az ilyen estélyi ruhához. Csak éppen akkor nagyon bevacsoarázni nem lehet.

lszák Margit

Álarcot visel

minden száraz arc bőrű nő!

Szenteljen néhány percet Asszonyom a fenti képnek és Ön is látni fogja, hogy a legsebbe vonásokat, az üde teint, a bájos tekintetet, — a női szépségnek ezeket a nélkülözhetetlen eszközeit takarja el a száraz bőr, ez a láthatatlan álcát, amely fáradtságával és gyűrődésével sok-sok évvel öregít minden arcot. Gondoljon arra is Asszonyom, hogy nyár van és a könnyű imprímé ruhák még szembe-tűnőbbé teszik azt az ellentétet, amely a virágos anyagok üdesége és a száraz arc bőr hervadtságát között van. *Vesse le ezt az álarcot*, használjon Ön is

HORMOCITH B

krém! A Hormocith krém *egyrésze* ugyanis percek alatt felszívódik a bőrze, megszünteti az arc bőr szárazságát és megakadályozza, hogy nyáron, a nap szárító hatására az arc bőr összehúzódjék, a szem alatt és a száj körül szarkalábak keletkezzenek, — míg a krém *másik része* bő olajtartalmaival biztos hatást tesz a gyors és egyenletes lebarácsoláshoz. Ezt a kettős és rendkívül fontos eredményt biztosítja Önnek a Hormocith B krém, amelynek külön előnye, hogy *használatát által a legérzékenyebb és a legfehérebb arc is hálás, vörösdés és fájdalom nélkül lesz ragyogó szép barna.*

Asszonyom, vessen még egy pillantást a fenti képre és higgye el, nagyon sok múlik az életben azon, hogy a „szeretett férfi” az egyik vagy a másik arcot látja maga előtt. Ne kísérletezzék tehát, testére használja a megszokott napolaját vagy krémjét, de arcára... *mindig és kizárólag*

HORMOCITH B

krém! Sajátmagán fogja tapasztalni, hogy az *álcát már néhány nap alatt eltűnik arcáról* és az a speciális krém Önnek is örömet, sikert és boldogságot fog jelenteni! A Hormocith B. beszerezhető szaküzletekben; egy tubus 4.55, takaréktubus 7.39 P. Magyarországi főraktár: dr. Blitz drogéria, Budapest, Vilmos eszázár-út 23/a.

Szavak virágzása

Szavaim szállidosnak körüléd, körül engegek
s a néma távolaságon át
beszélgetek Veled.

Van szavam, amely bársonyos,
mint árvaszoknya-virág,
szemeskéjével Rád tekint,
helyettem Rád virágyá.

Van szó, amely illatos,
akár a jázminok.
Van köztük sárga és fehér,
van közöttük piros.

Van, amelyik alázatos,
miként az ibolyák,
Lelkemnek harangoznak
a lelkes lúxiák.

Van, amelyiket tü ke véd,
szárán bimbó feszül,
de ha kinyílt és lehull,
szirma kezéred ül.

bíbor ajka lehellet,
szeder cirógatás.
E keszver arcával Rád köszönt
a nelejtés-virág.

KOSSÁN KLÁRA

A két barátó meg-
hatottan öleli át
egymást.

— Köszönöm a szép
napokat — mondja
Hortense, majd azzal
a hirtelen melegsé-
gel, mely csak rit-
kán bugyan ki a
szívéből: — Nagy
kincs vagy nekem,
Adèle!...

Louis, ki jelen volt
a búcsúnál, felté-
keny, mint mindig.

— Milyen szentimen-
tálisak vagytok ti nők — mondja s hármuk kö-
zül egyik se sejti, mily sokszor örül majd Hor-
tense az eljövendő években annak, hogy ki-
mondta ezt a „szentimentális“ mondatot.

Párizs sohase volt még oly gyönyörű, mint ezen
az őszön. A város, melynek minden hangulatát
hűségesen tükrözik utcái, terei, örömmámorban
úszik. A császár Tiltsit városában nemcsak ki-
békült a megvert cárral, hanem szövetséget is
kötött vele. A romantikus hajlamú Sándor el-
ragadtatva távozott a tiltsiti találkozóról. Végre
igazi hőssel találta magát szemben! Akár Hor-
tense és Adèle, ábrándszínekből festett képeket
öriz szíve mélyén a cár is.

Párizsban egymást érik az estélyek, bálók, me-
lyeken legragyogóbb ékszereiket viselik a höl-
gyek... Béke van! A luxus divatbajott ísmét.
Hortense gyászbán van, nem veszi hát részt az
ünnepségeken, s mint hajdan, mint mindig,
Louis szívéből őzül ennek.

— Jövő héten hazautazunk — mondja egy késő
ősi napon s Hortense, aki eddig bágyadtá igem-
len felett minden kívánságára, most ellentmond-
ást nem tűrő hangon felel:

— Egyedül térsz vissza Hollandiába. Nem me-
gyek veled...

Louis éktelen dühbe gurul. Segítségül hívja Jo-
sephinet, segítségül a császárt, aki azonban
mostohaanyja pártjára áll. Megérti, hogy har-
madik gyermekét nem akarja világhozni ott,
ahol elvesztette kislfiát.

Louis egyedül indul hát útnak, Hortense a
saint-cloudi kastélyba költözik.

Saint Cloudban szomorú, sivár az élet. A csá-
szár pár közötti kínos feszültség uralkodik s a
feszültséget fokozza Josephine mardosó felté-
kenysége. Szüntelenül figyel a császárt, majd
taktikát változtat: szemet hűny. Gyengéd, ba-
ráti, figyelmes. Szépszerével igyekszik vissza-
szerezni férjét. Mert most erről van szó: vissza-
szerzésről. A császár minden szaván, tekintetén
érezni, hogy eltávolodott feleségétől. Hortense
— bánatos harmadik anyja és mostohaapja fel-
bomló kettesében — tisztán látja ezt.

Szívesen költözne Párizsba. Várja a Cerutti-
utcai palota, melyet szeret, mióta Flahaut bú-
csúzni jött oda. De érzí, hogy anyja mellett van
a helye és mostohaapja mellett. Napoleon sze-
meiben különös tüzek gyúlnak mostanában.

— Miről álmodik? Még nagyobb hatalomról,
még több hódításról? De hisz övé fél-Európa...
— gondolja Hortense s vágyai a megszállt por-
osz vidék felé repülnek, a kastély felé, ahol
Flahaut tartózkodik.

Van ideje álmozdogni. A napok örömtelenül tel-
nének Saint-Cloudban, ha Hortense nem mene-
külne eseteihez, vásznaihoz. Nagy mesterek
képeit másolja, kislfia képét festi s tájakat me-
lyeket álmban látott. Vagy tán a Boisban,
ahol Flahautval járt valaha?

Egész nap dolgozna, ha nem hívná a kötelesség,
ha nem hívná Josephine, aki izgatottan üzeni,
hogy a császár kocsizni, vagy sétálni szándék-
szik. Hortense érti az üzenetet. Érti, hogy
anyja is, mostohaapja is azt kívánják: ne
hagyja őket kínos-kettesben... Sietve öltözik
hát, noha tudja, hogy anyja meg 6 óráig vára-
koznak majd a császárra, kalaposan, kesztyűsen,
napernyősen üldögélve Josephine kisszálónjá-
ban.

HORTENSE, A CSÁSZÁR KEDVENCE

TÖRTÉNELMI REGÉNY

IRTA BÁCSKAI MAGDA

VIII. FOLYTATÁS

Aztán megkerülük kocsin a saint-cloudi parkot.
Néma csendben. Napoleon egyetlen szót se
szól. Mélységesen elfoglalják gondolatai...
Szemei, melyek megszokták a harcetek távla-
tait, a messzeleg bémúlnak...

Vacsora után karonfogja Hortenset. Fel és alá
sétál vele a termekben, de nem beszél sokat.
Ha mond is valamit, érezni, hogy sajátmagá-
nak mondja: hangosan gondolkodik.

— Bármi történjék, mellettem maradtok, te
meg Eugéne! — mondja, vagy így szól: —
Minden áldozatot meg kell hoznom a jövőért.
Ugy-e, érted ezt?

— Értem, Sire — feleli Hortense, noha sejti,
mire céloz a császár.

Josephine távolról figyeli férje és lánya nyugal-
talan sétáját.

— Mit mondott a császár? — kérdi később iz-
gatottan — ismételd szóról-szóra: mit mon-
dott... — és Hortense jelentéktelen beszélge-
tést eszel ki és ismételt anyjának.

A királynő harmadik fia, Charles Louis Napo-
leon a Cerutti-utcai palotában születik. A Bo-
naparte-család sokkal halkabb örömmel fogadja,
mint hajdan Hortense első trónaszánt
fiát, akit oly kegyetlenül ragadott el a halál.

— Ha élne se kerülne trónra — suttogják egy-
más fülebe a Bonaparték, akiket nem érde-
kelnek már Hortense gyerekei. Érzik, tudják,
hogy Napoleon nem fog nyugodni, amíg nem
lesz fiú örököse... Érzik, tudják... De mit szál-
mának, ha valaki megjósolná nekik, hogy vala-
mennyi gyermek közül épp ez a legkevesebbé
ünnepelt kis jószág kerül majd Franciaország
trónjára?

Egyelőre oly gyöngé, hogy az orvosok borban
fürösztetik s folytonosan változtatják dajkáit.
Hortense is betegeskedik s betegséges hírcse
siet hozzá a hűséges Adèle. Ezúttal férje is el-
kíséri s Hortense csodálkozva hallja, hogy
Broc bárók nem térnek vissza többé Hollan-
diába. A báró végzetesen kiábrándult Louis-

nekül tőle, aki csak teheti.

Igaz, nyomasztó gondok neheznek rá. Az
angol kereskedelem ellen irányuló európai blo-
kádi, melyet Napoleon Poroszország összerú-
zása után Berlinből hirdettet, teljesen tönkre-
tenné Hollandiát, ha Louis nem hűnyna szem-
met, ha nem tőrné meg az Angliával folytatott
titkos kereskedelmet. Bátyjával egyik dühös
ukázta a másik után kapja emiatt.

— En ültettek Hollandia trónjára. Az én ör-
dekeimet kell szolgálnod — dörog rá a császár
és a szerencsétlen Louis kétségbeesetten inga-
dozik rettentő konfliktusa közepette.

Amilyen sűrűn levelez bátyjával, olyan ritkán
ír feleségének. Szemrehányásokkal teli levele-
ket, melyekben fel-felkikázik a fenyegetés,
hogy elveszi tőle idősebbik fiát.

— Jogom van gyerekeimhez — írja, de az új-
szülött iránt alig érdeklik.

A kislfi, aki kilenc hónappal bátyja halála
után született, három hónapos, mikor Hortense
először jelenik meg a párizsi udvarnál a csá-
szár kívánságára. Az idő nem röpögt el nyom-
talanul felette. Káprázatos színei elhalványod-
tak, arca megnyúlt. Szemei azonban szebbek,
mint valaha.

Szomorú sorsa részvétet kelt, kék nézése, dal-
lamos hangja azonban szerelmet ébreszt a szí-
vekben. Öreg és fiatal udvarlók veszik körül s
irigyen figyelnek sógornője, Caroline, ha nem
lobbanna fel az ő életében is egy káprázatos
szenczió, ha Napoleon nem ajánlaná fel fér-
jének a nápolyi koronát.

Amilyen bánatosan készült Hollandiába Hor-
tense, olyan örömteli izgalommal csomogol Car-
oline. Ide-odacikázik palotája termeiben, mi-
kor Hortense búcsúzni jön hozzá.

— Akár hiszed, akár nem, szívesen elhalaszta-
nám útamat néhány héttel — mondja. — Pá-
rizsban szeretnék lenni, mikor megérkezik Fla-
haut...

— Flahaut — ismétli Hortense s hangja fel-
mondja a szolgálatot. De Caroline szerencsére
nem vesz észre semmit. Vigan fecseg tovább:

— Évek óta igyekszem őt meghódítani, de el-
szántan védekezik. Most azonban tudom, nem
lenne ereje ellentállni... — s Caroline öntelten
mosolyog az egyetlen tükörbe, melyet nem
csomagoltak még be szolgái.

— Biztos, hogy karjaidba ájulna — feleli Hor-
tense, aki visszanézve önműrárt s mert a ha-
rapos Caroline gyanaktó tekintetet vet rá: —
Szebb vagy, mint valaha...

A Cerutti-utcában Flahaut levele várja Hor-
tenset. Visszatér, hazatér! Ittmarad Párizsban.
Hortense, kinek útjából először tűnt el Louis
sötét árnyéka, ujjongva gondol arra, hogy za-
vartalanul találkozhat majd szerelmével.

A sors azonban, a királynők könvörtelen sorsa
másként rendelkezik.

7. fejezet

Hortense királynőnek megsűgják jóbarátai,
hogy a császár rendőrminisztere fűvelleti min-
den lépését.

Hortense rég ismeri Fouchét. Tudja, hogy
mostohaapja válását senki se sürgeti nála
hevesebben.

Vajjon miért? Anyyra ragaszkodik urához,
hogy mindenkör annak gyermekét akarja a
trónon látni?

Szaladó táj

*Innen jü szála nem is látszik,
jacsemete arasznyi csak.*

*A messze házak fehér örök,
fedeük rézvörös sisak.*

*A nyárják sora jutást szeyi
ég ablakát, mint rácsokat.*

*A messze dombor japán kertben
kiermelt apró változat.*

*Földcsíkok rendje: tárt legyező,
szalaga: szekérút, messye.*

*— A nap lehajlik: szembenéz,
muntoghgya titokra lesne...*

KOLOZSVÁRY OLGA

Fouché gyűlöli a császárt, s ha válását sürgeti, csakis abban a reményben teszi, hogy Napoleon ezzel diszkreditálja magát népe előtt. Hisz nálánál senki se dicsérte harsogóiban a családi élet tisztaságát, a házasság szépségét. De ha válása népszerűtlenné is tenné a császárt, könnyen megeshet, hogy a nép rokonszenve az áldozat felé, Josephine felé fordul. Már pedig Fouché ezt se látja szívesen. Ígyekszik hát befektetni a császárnét. Pényűzéséről, adósságairól fantasztikus számokat terjeszt.

A franciák azonban jó számolók. Tudják, hogy a császár háborúinak egyetlen órája többre kerül felesége összes ékszeréinél, toalettajainál, nyelvacipellőinél. Más fegyverekhez kell hát alymilyen Fouchénak, az őrdözi taktikák nagy-mesterének.

Soká gondolkodik, soká válogat. Végül egy rézbévalt fegyverhez nyúl: az ocsmányi pletykához, mely nyolc év előtt szólat meg először s kapcsolatba hozta Hortenset és a császárt.

A pletykát nemrég ismét fölkaparta néhány angol rópirat, abból az alkalomból, hogy Napoleon kétmillió frank évi jövedelmet szavazott meg Párizsban élő mostohalánának... Kétmillió frankot, holott néhány év előtt rendelkezésben mondta ki, hogy csatot, vagy megszállt ország francia-szármasú fedelmei nem húzhatnak jövedelmet hazájukban.

Ezt a rendelkezést akar hozta a császár, mikor testvérei között osztogatni kezdte a legyőzött államok koronáit... S most mégis így fejedelmien látja el mostohalánját!... Miért, miért?.. A ponvairományok nem hagyják válassz nélkül e kérdést s hogy válaszuk elterjedjen Franciaországban, arról gondoskodik Fouché. Hortense is neszét veszi a dolognak, de a rágalom oly ocsmány, hogy nem is heredit rá... Annál nagyobb aggodalommal tölti el, hogy a rendőrminiszter kémei követik, figyelik, bizonyára azért, hogy újabb fegyvereket szerezzenek a Beauharnaisk ellen, a császárné ellen. A gyanakvó Louis után az őrdögi Fouché... Hortense kétségbeesik. Sose lesz hát szabad, sose lesz hát boldog?

— Igenis boldog leszek — fogadkozik s nem mond le Flahaútról, noha tudja, hogy minden lépése csapda felé viheti.

És íme sikerül Fouché kémeit félrevezetni! Igaz, hogy minden találkozást órákig tartó haditanács előz meg a ravasz Adèle-lal.

Hortense és Flahaú szelermét úgy beburkolja a titok, akár a kőd s a szerelmes hamarosan megszeretik e ködöt, melynek kimondhatatlan varázsa van. A kívülálló, az idegen eltéved benne s Hortensenak ilyenkor vigyáznia kell, hogy el ne árulja magát. El ne mosolyodjon, mikor egy-egy fiatal udvarhölgye megvallja, mennyire tetszik neki a szép Flahaú, mily reménytelen dolog őt meghódítani. Flahaútnak is áradozva beszélnek tisztársai a szöke királynéről, aki érthetetlen módon nem néz fölfire. Pedig mily elegáns, érdekes! Fialat is. Alig mult harminc éves.

Hortense egy napon észreveszi, hogy a Fouché-féle kémszolgálat figyelme meglazult. Amennyire megőrül ennek, annyira meg is dőbben. Ha Fouchénak nincs szüksége fegyverekre, bizonyára megnyerte esztáját. Így gondolkodik Hortense s következtetése helyesnek bizonyul. Napoleon mind hívősebb leveleket ír Josephine-nak az osztrák Schönbrunnból, ahová diadalmosan vonult nagy wagrami győzelme után. Nincs egyedül Schönbrunnban. Idekérte Valvcska grófnét, lengyel szerelmét s a grófné jött, repült. Csendes kis pavilonban él a schönbrunni park mélyén. Nem fogad senkit, nem beszél senkivel. A császárnak él.

Hír lesújtja Josephine-t, de hamarosan másik hír is érkezik. A császár ellen merényletet kísérelt meg egy ezáltal fiatalember s ezáltal kevesen mult, hogy Napoleon megmenekült. — Mi történt volna, ha a merénylet sikerül? — kérdik egymástól a franciák aggodva. — Nem sórdódná-e újabb anarchiába az ország?... —

Itt a harmadik olcsó kötet!

FARKAS ISTVÁN: „SANTA MARIA”

A MAGYAR NŐK KÖNYVTÁRA REGÉNYT AD 1 P 30 FILLÉRES ÁRON

Két gyakorlati kézikönyv a **Korszerű receptek** és az **Ürüház ábécé-je** után augusztusban újabb kellemes meglepetéssel szolgál a «Magyar Nők Könyvtára» című sorozat:

Megjelenik a sorozatban az első széppróza.

Romantikus és kalandos történelmi regény lesz a következő kötet, írja a rendkívül népszerű és eredeti

Farkas István

akinek izgalmas írásai óriási érdeklődést kellettek a legszélesebb rétegekben. A «Magyar Nők Lapja» előfizetői és olvasóiabokra kitűnően ismeri és nagyon szereti **Farkas István** színes tollát és szárnyaló fantáziáját, amely éppen e lap hasábjain repülte be novelláiban a fél földtekét. A trópusi vidékeken, távoli tengereken, Japánban, Borneóban és az amerikai vizek hadihajóin lezajló történetei mindig rendkívüli erővel kellettek fel az olvasóban az érdeklődést. Írásainak a taposatlal és a helyismeret ad hitelességet és az írói tehetség ruházza fel költői szépséggel.

Ez a széles látókörű és melegszívű nagy mesemondó most **Kolumbusz Kristóf** lenyűgözően izgalmas küzdelmét írta meg a

Santa Maria

című regényében. Az a hajó és az az út elevenedik meg előttünk, amelyen Kolumbusz Kristóf elindult Amerika felfedezésére. A spanyol udvar, a kor, a matrózok lázadása, az óceánban való hanykólódás s a partraszállás lélekelállító eseményei torlódnak a regényben, amely a zseni hibáit, erényeit, kétkedéseit és kemény kitartását olyan közel hozza hozzánk, hogy a **SANTA MARIA**-val és a nagy felfedezővel éljük át a világtörténelem e páratlan históriáját.

A «Magyar Nők Könyvtára» sorozat megoldja a mai súlyos viszonyok mellett a könyvvásárlás kérdését. A mi közép-osztályunk nem tud drága könyveket venni. A «Magyar Nők Könyvtára» sorozat eddig az árban is példát mutató, mikor hallatlan olcsón, fillérekért juttatta el a kiadványokat az olvasóhoz. Most

is nagy meglepetéssel szolgál, amikor a **Santa Maria** kötetét

1 pengő 30 filléres

érték bocsátja rendelkezésünkre. Ennyire kaphatják meg előfizetőink bizonyos ideig, mert a könyvből jelentős mennyiséget veszünk át, hogy rendelkezésre tudjunk állni mindazoknak, akik szívet, jót és egészséges irodalmat akarnak olvasni.

Előfizetőink már az augusztusi csekkel beküldhetik az 1 P 30 fillért, megjelölve, hogy ezt az összeget **Farkas István Santa Maria** könyvére szánták s a kiadóhivatal a pénz beküldése után címükre a könyvet nyomban elküldi. Külön kiemeljük, hogy a «Magyar Nők Könyvtára» új kötetének kedvezményes áron való beszerzésére már azok az előfizetőink is igényt tarthatnak, akik havonként fizetnek elő a **Magyar Nők Lapjára**. Ha tehát ilyen előfizetőnk a havi 2 P 20 f előfizetési díjjal egyidejűleg az új kötet 1 P 30 filléres árát is beküldi és azt a postautalványon, vagy csekken közli velünk: azonnal elküldjük címére **Farkas István Santa Maria** című regényét. Ilyen áron irodalmi értékű könyvet ma sehol se lehet kapni!

Egyben bejelentjük, hogy a «Magyar Nők Könyvtára» folytatja a sorozatot és egyre izlésebb, egyre tökéletesebb nyomdai kivitelben jelenteti meg szépirodalmi műveit, amelyeket legnevesebb íróink írnak. Még ebben az évben

6 kötetre

fog száporodni ezeknek a népszerű kiadványoknak a száma, úgy hogy aki elteszi, az előbb-utóbb szép kis könyvtárral fog rendelkezni.

Örömmel adjuk Olvasóink tudomására, hogy a «Magyar Nők Könyvtára»-nak ez a kötet, valamint a további kötetek

az első kettőnél finomabb kivitelben, sokkal vastagabb és tartósabb papiroson, elsőrendű fűzéssel és szép kötésben jelenik meg.

A «Magyar Nők Könyvtára» tehát, amely fillérekbe kerül és szép külsőben igazi irodalmat ad, disse lesz minden lakának.

s most már egyöntetűen követelik, hogy Napoleon örököséről gondoskodjék.

A császárt is gondolkodóba ejti a merénylet s még mélyebben elgondolkodik, mikor néhány hónap múlva hírlí hozza neki, hogy Valvcska grófnének fia született, távol, Lengyelországban.

Ha Louisa hallgatott volna, öccsére, aki évek előtt azt tanácsolta, váljon el Josephinétől, rég legitim örökösei lennének. Fia, aki az ő szellemében uralkodna tovább... De így?... Mi marad utána, ha hirtelen menne el?

Bármennyit töpreng, egyazon eredményre jut: meg kell acéloznia szívét, el kell válnia a császárnétól.

Hortense királyné Cerutti-utcai palotájának

ablakai sötétek. Kertrenező kis szalónjában ül hárfája mellett. Halkan énekel. Inkább magának, mint Flahaútnak vagy Adelenak, aki rövidlátóan hajlik himzése fölé. A szoba enyhe gyertyafényben úszik. A kandallóban búkkasábok ropognak, kellemes illatot terjesztve. Hortense szemé gyakran találkozik Flahaúttal tekintetével s ilyenkor mosolyognak mindkettőn, pedig szívük tele van aggodalommal. Flahaútnak nemskára elindul ismét a megszállt porosz területre felé.

Hortense tudja, mennyire gyűlölik ott a franciákat. Tud a mérgezett kutakról, a sötétből jövő jölcéltöz lövészekről. Felsőhajt a szép karjai, melynek láttán megdöbben Flahaúttal zivelen. lassan ereszkednek le a hárfá húrjairól.

(Folytatjuk)

KERTKULTURA

Iria SZILAGYI JÓZSEF

Budapest székesfővárosi kertészeti igazgatója

A forró nyári hónapok alatt nagy gondot kell fordítani az öntözésre. Egész tavaszi fűrészes munkánk elpusztulhat, kárba vesztethet néhány rekkenő nyári nap alatt, ha nem öntözünk gondosan. Legjobb az öntözést az esti órákban végezni, mert ebben az esetben estétől reggelig bőven van ideje a növényeknek a víz felvételére, míg a reggeli öntözés a tűző napfényben gyorsan elpárolog.

Legjobb az állott vízzel való öntözés, de ezt természetesen csak kis területen lehet eszközölni, ahol nem sok növényről van szó, míg nagy területen akár egész napon át és bármilyen vízzel öntözhetünk.

A dísznövények levelein a kemény, meszes víz okozza a fehér foltokat. Az ilyen dísznövényeket célszerű a nap sugarainak kitett edényekben tárolni vízzel öntözni. Mindenesetre sokkal jobb az esővíz, fogóvíz, de ha ezekkel nem rendelkezünk, jó az állott víz is. Némely dísznövényt nem is szabad más vízzel, mint kimondottan esővízzel öntözni, mert a kemény meszes víztől rövidesen lőnkre meggy. Ilyen pl. az Azalea, Rhododendron stb. A paprikát, babot és általában az olyan konyhakerti növényeket, amelyek éppen virágznak és felső öntözéssel a virágpornak árthatnánk, araszással öntözük.

A káposztafélék öntözésénél, mivel itt nem kell tartanunk attól, hogy a megtermékenyítésre szolgáló virágpórt lemossuk, sokkal inkább ajánlatos a tömlőzés, vagy az öntözőlapattal való ársztásos öntözés, mert a fölüről való öntözéssel a káposztafélék feletrőző lepkéket nyugtatjuk és elriasztjuk. Sok fűrészes virágpórt lehet meg azal, hogy ha egy kiadós öntözés vagy egy bőszéges után az ágyakat megkapáljuk és rövid, érett aprótrágyával beárryéköljük. A rövidtrágya megóvja a talajt a gyors kiszáradástól, nem tud alatta cserepessé válni a föld, megmarad a talajnak kapálás utáni állapota, mikor a talajban képződő hajszálcsövecskéket, melyeken a nedvesség elpárologhatna, a kapálással megszüntetünk.

KERTÉSZETI ÜZENETEK

„Paradicsom”. A paradicsomot nevelhetjük egy-vagy két ágra. Az első virágüzér fölött fejlődő két hajtást tartjuk meg, karóhoz erősítjük és a levelek hónaljából ezután fejlődő hajtásokat időnként éles késsel eltávolítjuk. Az így kezelt paradicsom szép, nagy, fejlett gyümölcsöket terem, az elhanyagolt, mogára maradt növény sok, de kicsi, apró hibány gyümölcsöt hoz. A paradicsomot fejlődési ideje alatt többször meg kell permetezni gyszálalékos bordólével.

„Őszibarack zöldnyésés”. Az őszibarack fokozottan fény- és melegigényes gyümölcsnem. A nyári, úgynevezett „zöldnyésés”-nek is ez a célja, hogy a felesleges hajtás közül kiválasszuk azokat, amelyek a legszebben fejlődtek és alkalmas helyen vannak, a többi satnya, vagy másképpen feleslegessé váltó hajtást töben eltávolítjuk. Ígyezzünk minél élesebb késsel dolgozni, hogy lehetőleg kis sebet ejtsünk, mert ez a kényes gyümölcsfajta nem szereti a sebéseket és különösen könnyen fertőződik a nyitott sebeken keresztül. — Törékdejük minél tökéletesebb munkát végezni a nyári hajtásválogatás alkalmával és a sebeket. — ha nem tülksz járól van szó, — jól tesszük, ha javással bekenjük. Merséket visszacsametszést is végezhetünk ilyenkor, a jóállású hajtásokat tartjuk meg, gondolva mindig arra, hogy a letermő ágak helyére évenként új, erős hajtásokat neveljünk, az ezeket árnyékoló értéktelen gyengébbeket

CSALÁDI KÖR

BESZÁMOLÓ. — A Ranolder-intézetű Klára iparileányiskola Ar. Dienes Valéria orkesztikai estjétének közreműködésével, kitünően sikerült mozdulatművészeti előadást rendezett, diákjóléti célokra. Dr. Dienes Valéria Boldog Margit című 4 képből álló misztériumjátékát és Csipkerózsika című mesejátékát a Klára-leányiskola növendékei mutatták be. Geguss Kornélia Eleven plakátok című pantimijében finom jelenség volt Lakatos Hédy, de épp oly őszinte örömmel figyeltük Botond Györgyike, Sárly Éva, Kenyeres Márta, Balonyi Magda és Hartauer Olga kifejező mozdulatait. Külön ki kell emelnünk a két kis testvér Tanos Juci és Loli pompás táncudását és bájos szereplését. — Dr. Ozorai Frigyes ny. középiskolai főigazgató Hazai Iskolák, Nevelőtisztelet és Internátusok Ismertetője címen hézagpólló és minden szülőknek nélkülözhetetlen könyvben nyújt teljes és kimerítő tájékoztatást. A könyv a szerzőnél is kapható, Budapest, III., Árpád fejedelem-útja 55/a.

HÍMEN-HÍREK. — Minárik Margit Györgyi és Vidra Tibor, Kispeszt, jegyesek. — Kleinhéncz Klári és Fábidi Károly örök hűséget esküdött a mágocsi rk. templomban. — Drágán Mária és Kóhalmi Zoltán Békéscsabán házasságot kötött. — Madarász Margit tanítónő és Szaniszló Gyula p. ü. min. tisztviselő örök hűséget esküdött a szegedi alsóvárosi Mátyás-templomban. — Cs. Darab Lenke, Balatonfüred és Rikay János kincstári erdőmérnök, Felsővísi, jegyesek. — Keresztény Baba, Budapest és Korompay Gusztáv m. kir. folyamőr-főhajónagy, Ujvidék, jegyesek. — Farkas Gabriella és Csomay Ferenc, Veszprém, házasságot kötött. — Acs Márta tanítónő és Tóth Endre tanár, Szamoskóród, örök hűséget esküdött.

ÚJ KISMAGYAROK. — Szijártó Károly és neje Hlatky Idának, Budapest, Márta, Judit és Lacika mellé Gyurka kisfiúk születtek. — Losonczy Géza és neje Vass Lenkének, Bihar-keresztes, Lenke Ildikó kislányuk születtek. — Németh Lajos és nejeinek, Szalmárnémi, József kisfiúk születtek. — Hered Antal főv. tanító és neje Pinqiczter Mária, Kispeszt, Éva nevű kislányuk születtek. — Dr.

eltávolítjuk. Mint tudjuk, az őszibarack termését az éves vesszőkön hozza. Célnak tehát az, minél több fényt juttatni a kallon belsejébe, hogy beérett, keményjű vesszőkét nyeljünk a jövő évi termés biztosítására.

„Rózsavirágzás”. Minden rózsafajtának júniusra esik a fő virágási ideje. Vannak rózsafajták, (különösen a Pernet, Remontans, Remontans hybrid, Polyantha stb.) melyek egész nyár folyamán virágznak. Másodszori virágzásra kényseríthetjük a legtöbb rózsafajtát, ha az elnyitott virágokat a legelső jól fejlett szem felett eltávolítjuk. A szép rózsavirágzásnak előfeltétele az, hogy a növények fejlődéséhez biztosítsuk a szükséges feltételeket: napos, meleg fekvés, elegendő nedvesség, tápús agyagtalaj. Lisztharmat ellen napos időben kénpórázzal védekezünk, rozsdabetegség ellen pedig többször megismételt 1-százalékos bordólével permetezzünk. Rózsavédekezés álhernyója ellen felszázalékos arzénartalmú védekezőszer ajánlatos. — A nemes rózsákat az általánosan szokott hajtó- és avóscsémében kívül dugványozással is lehet szaporítani Erre a célra két-három rügy hosszúságú, nem túlvastag, érett zöldhajtások a legalkalmasabbak. A dugványokat homokos agyagos földben, zárt

Dávid Árpád orvos és neje Bollinger Márta Katalinnak, Pestszenterzsébet, Pistike gyermekük mellé Ildikó Zsuzsanna Katalin kisfiút küldött az Ég. Keresztülők: nagysárosi dr. Sárossy Gyula postafőtiszt és neje Bollinger Klára tanítónő, Budapest. — Kemenesi József áll. tanító és neje Biró Arának, Szeged-Alsóközpont, Árpád György Antal kisfiúk születtek. Keresztülők: Kemenesi Rozália és dr. Tamási György baktisztviselő.

A SZÁRAZ arcbrőnél nagyon fontos a megfelelő páder. A Hormocith-páder kifejezetten a száraz bőr számára készült és a legszárazabb bőrnek is egész nap azt a gyönyörű kikészítést adja, amelyet oly gyakran irigye-lünk jólápoltt hölgyeken.

IN MEMORIAM. — Vancsik Pál acélarú nagykereskedő Budapesten 60 éves korában visszadala nemes lelkű Teremtőjének. — Környei Józsefné Kollár Márta 34 éves korában Zagyvaróna-Vízválasztón elhunyt. — Dr. Sima Istvánné szül. Krsnják Erzsébet 25 éves korában Békéscsabán elhalálozott. — Ladnai Jenő, Alsóalmásy község főjegyzője, 61 éves korában elhunyt.

NYARALÁSI HÍREK. — Előzetőkön közül Abos Jánosné (Pápa) Görömblő-Tapolcán, dr. Aczél Ele-mérné (Budapest) Balatonmárián, Althausér Luíza (Budapest) Lányfalun, özv. Antallia Gáborné (Buda-pest) Hévízvárdon, Ezyer Ágostonné (Budapest) Bor-székfűrdőn, Balog Zsigmondné (Győr) Ersekújváron, Barány Nándorné (Budapest) Gődöllőn, Bardócz Margit (Kolozsvár) Budapesten, Békési Márta (Ugar) Vác-on, Bede Gizella (Budapest) Balatonszemesen, Bir-talan Ilona (Borsza) Szilágyosmolyán, Bittermann Béláné (Budapest) Balatonfüreden, Büschtblatter Kornélné (Budapest) Németholyn, özv. Csáthó Andrásné (Buda-pest) Balatonzámárdon, v. Dobó István (Budapest) Balatonzámárdon, Istváné (Kassa) Nagy-szöllösn, Eszenyi Lászlóné (Albertfalva) Balaton-széplakon, Falvy Márta (Budapest) Szabolcsban, Fe-her Olga (Budapest) Klotildligeten, ifj. Fodor Pálné (Budapest) Kecskeméten, Fülöp Sándorné (Miskolc) Csonlotn, Geszler Józsefné (Székesfehérvár) Gár-donyban, Goda Francóné (Budapest) Apostagon, Gresch-ner Terézsné (Budapest) Balatonfenyvesen, Gulácsy La-josné (Budapest) Tahiban, Győre Gizella (Panyfalva) Ocsán, Győrfy Emília (Győr) Mosonszentjánoson, Hausmanninger Albertné (Budapest) Káptalanfüreden, Szabó Kálmáné (Budapest) Balatonlellén, Szeremlei Szabó Nándor (Kisherep) Ercsiben, litkai Száva Lászlóné (Budapest) Bakonybélén, dr. Tarján Béláné (Szeged) Balatonfüreden, dr. Tóth Istvánné (Buda-pest) Gyenesdiáson, dr. Tuboly Jenőné (Zalaegerszeg) Balatonlellén, Vajna Rózsa (Budapest) Kesztyű-lyen, Varsányi Adrienne (Budapest) Szőlőligeten, Világi Ferencné (Kispeszt) Balatonszékfűrdőn, Wein Árpádné (Budapest) Rahón, özv. Zámbo Istvánné (Budapest) Kissollóson, Zupkó Elemérné (Kaposvár) Balaton-vilagoson, Zsemlye Kató (Csiszós) Gután, özv. Zsit-nyánszky Béláné (Bpest) Alsóörösnél élvezi a nyaralás örömeit. — Östörné Sárvárról, Woźdánslákné Angyal Júlia Rétfalupról, Balázs Manci Nagyatádról keresset fel üdvözölő soravaival.

hidegágyban, naponta többszöri permetezés mellett gyökereztetjük.

Zs. K.-né, Komárom. A letermő számozógyag-akat megkapáljuk, tövenként csak annyi indát hagyunk, amennyi a szaporításhoz szükséges. A meddő, terméketlen töveket éres idején eltávolítjuk. Kapálás előtt az ágy talaját érett marhatrággyal betakarjuk és az egész szét bekapáljuk. Száraz nyár folyamán többször megöntözzük. A cikoriásalata magját a letermő korai káposzta, borsó helyére 20 cm. sorszávalógra vetjük, a kikelő növényeket 10 cm-re kiritkítjük. Október végén felszedjük a gyökereket és pincében sárún beültetjük, 20 cm. vastag földréteget helyezünk rá, nyirkosan tartjuk. A hajtásokat a szokásos módon fogastként, vagy spárga módra elkészítve salástadjuk. — Az áttelelt káposzta (kel) magját július végén vetjük szabadföldi palántagyba. A palántákat szeptember elején jól megmunkált talajba, kelet-nyugat irányba húzott 15 cm mély árkokba 60 cm távolságra ültetjük. A sorokat egymástól 40 cm távolságra készítjük. Kétesnek salátát ültetünk. — Az ősi- és télretek magját augusztusban vetjük 30 cm-es sorszávalógra, kikélsé után ritkítjuk. Kultúrja gyakkori öntözésen kívül kapálás és gyomlálás.

HÁZTARTÁS

Gulyásleves. Egy kg húst kockára vágva, 2 liter forró vízbe teszünk, sóval és egy kávéskanál törött borssal. 1 óra főzés után adunk hozzá mindenféle zöldségből kockára vágva egy-egy darabot, mégpedig vöröshagymát, kalarabét, cellert, petrezselyemgyökeret, sárgarépát, zöldhirsót és ami éppen idényszerű. Kevés burgonyát is tegyünk bele. Ha mindez puhára megfőtt, néhány marék keményre gyúrt csipetkét főzzünk benne.

Töltött kalarabé. A gyenge kalarabét meghámozzuk, kivájjuk és a következő töltelékkel megtöltjük: $\frac{1}{4}$ kg párizsot megdaralunk, 10 dkg rizsát megpárolunk és hozzá vegyítjük, ha van $\frac{1}{2}$ tojás (ha nincs, az sem baj), az egészet összegegyjük, a kalarabét megtöltjük. Vajjal kevés rántást készítenek petrezselyemzölddel. feleresztjük csontlével, vagy vízzel, a kalarabékat belerakjuk és puhára főzzük. Tálaláskor 1 deci tejfelt adunk bele.

Paprikáshal sültve. A halat (lehet vegyes hal, vagy csak szép ponty) megnyúzzuk, szalonnával megspékkeljük, megsózzuk s jól bedörzsöljük rózsapaprikával, majd bő zsírral sütőben megsütjük. Tálaláskor a levét fűresztjük kevés vízzel és tejfelt teszünk bele. Gömbölyűre vágott sült burgonyával körítjük. Salátát adunk mellé.

Gyümölesmártások. Akármilyen gyümölcsből készíthetjük, megmossuk, ha szükséges, felaprítjuk és kevés vízben megfőzzük. Azután minden személyre számítva egy kanál tejfelt s fél kanál lisztet összekavarunk s habarjuk bele a főtt gyümölcsbe. Tegyük hozzá kis sót s annyi cukrot, amennyit a többé-kevésbé savanyú gyümölcs megkíván. Hagyjuk újra főlförni és aztán tálaljuk.

Burgonyakifliéskék. Néhány burgonyát megfőzünk héjában, azután megtisztítjuk s azon forrón áttörik. Vajban sárgára pirítunk kevés vöröshagymát s finomra vágott zöld petrezselymet. Ezt összekeverjük az áttört burgonyával, hozzáverünk 1 tojást, kevés só, egy-két kanál tejfelt, kevés szilált kiffimorzást és tésztaát gyúrnuk belőle. Újnyi vastagságúra kinyújtjuk s vágunk belőle kiflicskéket, amelyeket zsírral vagy vajjal megkent tepsiében szép pirosra sütünk. Uborka- vagy paprikasalátát adunk mellé.

Vetrece. A maradék marhahús-pecsenyét újra elkészíthetjük a következő módon: forró zsírba tegyük laskára felvágva a húst, sózzuk meg és öntsünk egy kevés hideg vizet és néhány kanál ecetet rá. Ha jól elfőtte a levét és már a zsírja kezd sülni, tegyük közé egy kis borst és néhány fej laskára vágott vöröshagymát. Mikor a hagyma kezd pirulni, tálalni lehet. Tegyük mellé burgonyapürét.

Rakott kalarabé. Egy kiló kalarabét megtisztítunk és apró kockákra vágjuk, 5 deka vajjal és kevés vízzel puhára pároljuk, kissé megsózzuk, egy kanálnyi rózsapaprikával és kevés reszelt hagymával ízesítjük. Fél kiló húsból pörköltet készítenek, megdaráljuk, párolt rizszel összevegyítjük. Egy edényt zsírral

kikenünk, rakunk bele egy sor kalarabét, ráteszünk rizses húst, tejföllel leöntjük. Így beletesszük az egész mennyiséget. Tetejére kalarabét teszünk, tejföllel leöntjük, sütőben felforraltjuk. Tálalás előtt, hogy ne legyen száraz, egy kis tejet öntünk rá.

TÉSZTARECEPTEK

Debreceni mézes. 4 egész tojást 10 dkg cukorral habosra keverünk, azután adunk hozzá $\frac{1}{2}$ kg lisztet, 1 csomag sütőport, 4 deci langyos mézet, $\frac{1}{2}$ dkg tört fahéjat, tört szegfűszeget. $\frac{1}{2}$ órát keverjük, zsírozott tepsibe tesszük, tetejét vágott dióval behintjük.

Orosz torta. 15 dkg cukrot 3 tojás sárgájával jól elkavarunk, 15 dkg liszt, $\frac{1}{2}$ sütőpor $\frac{1}{2}$ deci víz jön hozzá és végül a 3 tojás kemény habja. Megsütjük, ha kihült, kettévágjuk és a következő töltelékkel töltjük: 2 egész tojást 8 deka cukorral, 1 evőkanál lisztel jól kikeverünk, feleresztjük 3 deci tejjel, tűzőn megfőzzük, kikeverjük, 2 tábla zselatint kevés vízben felolvasszva hozzáöntünk, $\frac{2}{3}$ dkg vaját adunk jól elkeverve bele. Végül kevés cukrozott gyümölcsöt apróra vágva és 5 dkg mazsolát, amit már előző nap kevés rumba áztaltunk.

Máktorta. 13 dkg darált mák, 13 dkg liszt, 10 dkg cukor, 1 deci tej, 2 dkg vaj, kis reszelt citrom- vagy narancshéj; az egészet jól elkavarjuk, végül hozzáadunk kevés cukrozott gyümölcsöt apróra vágva. Özgerincformát jól kivajazunk és szépen megsütjük.

Liszt nélküli sütemény. 4 tojás sárgáját 15 dkg cukorral kikeverünk, 35 dkg főtt, paszszírozott burgonyát, 3 dkg mazsolát, 2 kanál morzsát, $\frac{1}{2}$ sütőport, 4 tojás habját adunk bele. Kikent tepsiében sütjük. Ha kiszült, kettévágjuk, izzel bekenjük és egymásra borítjuk.

Élesztős csókok. $\frac{1}{2}$ kg liszthez 2 dkg élesztőt vegyünk. Az élesztőből félpohárrnyi langyos tejjel és 2 kanálnyi lisztel kovászt készítenek. A lisztet tálba öntjük s 3 egész tojást, kevés sót, cukrot langyos tejjel összekegyítünk és ezzel a tésztaát megkavarjuk. Annyi tejet kell beletenni, hogy kenyértésztá keménységű legyen. A tésztaát megdagasztjuk. Dagasztás közben 1 tojásnyi friss vagy olvasztott vajját tegyük a tészta közé, meleg helyen kelesztjük. Ha megkelt, deszkára borítjuk és fánkszűrővel kiszaggatjuk. Minden egyes darabot tojással bekenve, hintjük be törött cukros mandulával. Tálaláskor vanília cukorporral hintjük be.

É T R E N D

1942 JÚLIUS 21-TŐL 1942 JÚLIUS 31-IG

- 21. KEDD.** Ebéd: zöldségleves, sajtos makaróni. Vacsora: paprikáshal sült, saláta, gyümölcs.
- 22. SZERDA.** Ebéd: zöldbaleves, májkrémlepeny. Vacsora: gombás pogácsa, parajfőzelék, gyümölcs.
- 23. CSÜTÖRTÖK.** Ebéd: húsvéles, főttúsz, sóskamártással, burgonyakörítés. Vacsora: burgonyakifliéskék, saláta, gyümölcs.
- 24. PÉNTEK.** Ebéd. halikraleves, káposztáspalacsinta. Vacsora: joghurt, vajkenyér, gyümölcs.
- 25. SZOMBAT.** Ebéd: gulyásleves (lásd recept), élesztősök. Vacsora: töltöttpaprika, gyümölcs.
- 26. VASÁRNAP.** Ebéd: zöldborsóleves, töltöttcsirke, párolt káposzta, túrósepeny. Vacsora: hideg vándlapecsenyé, uborkasaláta, gyümölcs.
- 27. HÉTFŐ.** Ebéd: paradicsomleves, töltöttkalarabé, gyümölcs. Vacsora: borjúnatárszlet, zöldbab vajmorzsával, gyümölcs.
- 28. KEDD.** Ebéd: karfiolleves, rizsfelfűjt. Vacsora: csirkepörkölt galuskával, gyümölcs.
- 29. SZERDA.** Ebéd: kőménymagleves, tökfőzelék, bundaskenyér. Liszt nélküli sütemény. Vacsora: lecsó, uborkasaláta, sajt.
- 30. CSÜTÖRTÖK.** Ebéd: töltöttkáposzta, ribizilipény. Vacsora: párizs, vajkenyér.
- 31. PÉNTEK.** Ebéd: burgonyaleves, frisszészé halból, hajtogatott kifli. Vacsora: spaghettival rakott karfiol, fejjeszaláta, gyümölcs.

B E F Ő Z É S

Ribizli cukorporral. Egy kisebb uborkás üvegebe tegyük egy sor cukorport, arra 2 újnyi tiszta ribizlit s így soronkint rakjuk tele az üveget. A tele üvegeket hagyjuk 1 óráig kötetlenül, azután kössük be, a száját jó szorosan hólýagpapírral s tegyük hideg vízbe, ruha közé forralni. Jó tűz mellett félórán át forraljuk, akkor vegyük le a tűzről, hagyjuk kihűlni. Ha már hideg, tegyük félre a kamrába téli használatra. Ugy használhatjuk télen a gyümölcsöt, mintha nyers volna. mártáshoz vagy sütemény-töltéshez. A levét persze leszűrjük róla.

Málna cukor nélküli. Annyi málnát, amennyire szükségünk van, tisztán és teljesen éretten törjük át szitán, öntsük szüknyakú üvegekbe, dugjuk be parafadugóval, azonfelül hólýaggal kössük le, de ne nagyon szorosan. Tegyük hideg vízbe, ruha közé fázékba, borítsuk le egy ruhával és főzzük másfél óráig folytonosan jó tűznél. Ezt a málnalevet használatkor kell megcukrozni szükség szerint. Fagyaltához, szodavizhez, vagy betegek számára húsító italnak nagyon jó.

Meggykoesonya. Egy csomó meggyet megmagozunk s cukor nélkül nyersen tűzre tesszük. Ha jó tűz mellett gyorsan puhára főztük, öntsük szitára s ha kissé meghűlt, törjük át a húsos részét és mérjük meg. 1 kg meggyeléhez vegyünk 1 $\frac{1}{2}$ kg cukrot, 10 percig főzzük föl a tűzőn s öntsük üvegekbe. Az üvegeket kössük be hólýaggal és a szokott módon főzzük ki vízben.

Kajszinbarack ecettel. 1 kg cukorra öntsünk $\frac{1}{2}$ liter vizet, félannyi jó borecetet, kevés szegfűszeget és fahéjat. Ha jól fő, tegyük bele annyi magvas, héjától megtisztított barackot, amennyit csak ellep a cukorlé. Tegyük még bele kevés vaniliát is, azután rövid ideig főzzük kavarva, hogy minden gyümölcs egyenlően fölmelegedjen. Vegyük le a tűzről s befőzve hagyjuk másnapig. Másnap rakjuk a barackot nagy üvegekbe. A levét forraljuk, míg kissé sűrű, öntsük rá, kössük be és egészüljük ki $\frac{1}{2}$ órát. Ha kihűlt, elrakhatjuk.

A siker titka EGYÉNI SZÉPSÉGÁPOLÁS

FÖLDES NÉ „JUNÓ” kozmetikai intézetében

IV. KÁROLY KIRÁLY-ÚT 24. SZÁM.

Vitaminos szépségápolás. Vélegetes örzórtelenítés. Dúltalan tanácsadás, levél útján is.

Cukornélküli befőzés

Ribizli-jam. Nagyon érett, édes ribizlit vegyünk, pirosat és fehéret vegyessen. A gyümölcsöt nagyon alaposan megmossuk, leszemezzük, majd a szemetek is megmossuk. Szitára téve lecsurgatjuk és egy zománcozott, vagy cseréplábasba téve, addig főzzük, folytonosan kevergetve, míg teljesen sűrű lesz. Ekkor egy kis tányérra esepetgünk belőle s ha megkecsenyásodik, akkor van készen. Tiszta és szárazra kitörült üvegekbe rakjuk, légmentesen lekötözzük és 30 percig kigőzöljük, a magos héjat egy tál vízbe tesszük s a víz felszínére feljövő magnélküli héjakat a ribizliléhez keverjük és így főzzük be teljesen sűrűre.

Szekfűkörte-befőtt. A nem egészen érett, egészséges, apró kis körteket megtisztítjuk. Egy zománcozott lábasban erősen citromozott vizet forralunk, amikor a víz forr, beledobjuk a megtisztított körteket és pár pillanatig hagyjuk főni. Eppen csak annyi ideig, míg a gyümölcs kifehéredik. Ezután leszűrjük a vizet és a gyümölcsöt tisztára mosott, száraz üvegekbe rakjuk. Minden üvegbe egy-két szem szekfűszeget teszünk. A gyümölcszel telt üvegek felfőzött és lehűtött vízzel feltöltjük, úgy, hogy két ujjnyira lejjel el a víz a körtét. Tetejére kékhegynyi szalicilt teszünk, légmentesen lekötözzük az üvegeket és gőzben 15 percig főzzük. A gőzölést egy hét múlva megismételjük, de már csak nyolc percig.

Kajszinbarack-befőtt. A megtisztított, érett, de azért kemény barackokat kettészeljük és tésztastrűbőre, vagy szitára téve, forrásban lévő citromos vízbe merítjük és egy percig főzzük. Kiemelve a forró vízből, a szitára telt gyümölcsöt lecsurgatjuk, üvegekbe szorosan berakjuk. Az üvegbe rakott szeleteket lefogjuk, az üveget megfordítjuk és a fenékre gyülemlett vizet lesepetgjük. Tiszta vizet forralunk, majd lehűtve feltöltjük vele az üvegeket. Légmentesen lekötözzük és a forrástól számított 10—12 percig kigőzöljük. Ugyanígy járunk el az őszibarack eltevésénél is.

Ribizli. Az érett ribizlit leszemezzük s többször váltott bő vízben jól átmoszuk. Zománcozott vagy cseréplábasba tesszük és öt kiló gyümölcshöz számítva, két deci vizet öntünk rá. Egy tiszta fakanállal állandóan kevergetve, addig főzzük a gyümölcsöt, míg teljesen szétfőnek az egyes szemek. Ezután egy tiszta ruhába öntjük a megfőtt ribizlit és átsepetgjük, nyomkodni azonban nem szabad. A porcellántálba felfogott levét tiszta fehér üvegekbe töltjük és ledugaszoljuk. Gőzben 50 percig főzzük, majd a dugókat leszurkoljuk. Fogyasztáskor édesítjük, éppen úgy, mint mikor limonádtét készítettünk. Ásvány- vagy szódavízzel isszuk.

Sárgabarack-jam. Az érett, édesfajta barackokat egy-két percre forrásban lévő vízbe dobjuk, hogy héjuk könnyen lehúzható legyen. A megtisztított és kimagozott barackokat cserép vagy zománcozott lábasba tesszük és állandóan kevergetve addig főzzük, míg a gyümölcs sűrűsödni kezd. Ekkor le vesszük a lábast a tűzről és letakarva másnap állni hagyjuk. Másnap sűrűre befőzzük a jamet, forrón üvegekbe rakjuk és légmentesen lekötözzük a forrástól számított 60 percig gőzöljük. Egy hét múlva megismételjük a gőzölést, de most már csak 30 percig.

Szilva eltevés gombóc töltésére. A válogatott nagyszemű szilvákat szárítottal megtisztítjuk és megmossuk anélkül, hogy a hamuk lejöjjön. A lecsurgatott szilvákat üvegekbe rakjuk, az üvegeket feltöltjük hideg vízzel, tetejükre kékhegynyi szalicilt szórunk és légmentesen lekötözzük az üvegeket. A forrástól számított 15 percig gőzben főzzük. Használatkor kivesszük a szilvák magvait és helyükbe cukrot töltünk.

Szeckesztoi üzenetek

Jószívú és tehetősebb Előfizetőink címére továbbítottuk egy jobbsorsra érdemes szegény sorsú magyar testvérünk kérését, aki súlyos helyzetében tőlük várja, hogy segítségére legyenek. Beteg édesanyjával az elkövetkező tél olyan megoldhatatlannak látszó probléma elé állítja, amelyhez saját erejét gyöngének érzi és ezért fordul az emberek jószívéhez. Súlyosan beteg édesanyja részére szükséges volna egy könnyű beteg tolokocsira és egy régi nagyobbfajta gyermek sportkocsira, mert — amint hozzáink intézelt levelében írja — az ő kocsija teljesen tönkrement, amióta nincs fivére, aki megjavítja. Szegény beteg édesanyját és saját magát kézimunkával tartja fenn. Hisszük, hogy tehetősebb előfizetőink, akik rendelkeznek a kért tárgyakkal, segítségére jönnek. A jó Isten meg fogja áldani nemes cselekedetüket. Leveleket „Mária-Valéria” jellegre a kiadói hivatalba kérünk.

PAPP JENŐ

remekbe készült, emberi sorsokat írói eszközökkel mintázó, rövidebb lélegzetű írásait gyűjtötte össze a

NYITÁNY

című novellás kötetében, amely az év legnagyobb könyvsikere volt. Ez a nagy példányszámban megjelenő novellás-kötet

4 pengős kedvezményes árért

még néhány példányban kapható a Magyar Nők Lapja kiadói hivatalában. Ez a kedvezményes ár azonban csak e lap előfizetőire vonatkozik.

Boldogtalanság. Az Ön életproblémája, aminek megoldását tőlünk várja, tulajdonképpen csak a saját érzelmeink keresztül súlyos és látszik megoldhatatlannak. Ha azonban tárgyilagosan nézzük — és kérjük, hogy Ön is így nézze —, akkor a kérdés morális szempontból leegyszerűsödik és annak megoldására semmi más nem kell, minthogy Ön saját lelkijerjét és erkölcsi bátorságát vesse latba. Az első valógényével kapcsolatos ügyet, ha nem is tudjuk teljes mértékben helyeselni, de megértjük. A másikat azonban annál nehezebben tudjuk összeegyeztetni azzal az erkölcsi alappal, amellyel Önnek feltétlenül rendelkeznie kell. Ne vegye rossz néven, hogy az ügy romantikus körülményeire nem térünk ki és kérjük, hogy ezeket a valóban regényes elemeket Ön is felejtse el, különösen akkor, amikor egész életére kiható döntés előtt áll. Bármennyire is furcsának fogja találni, a szüleinek adunk igazat, akik a tapasztaltabb élet

alapjain állva, nagyon jól érzik, hogy milyen veszedelmétől kell megóvni leányukat. Önnek pedig nem szabad elfelejteni, hogy nő és gyermekes férffal van dolga és ha „nem is bír nélküle élni”, mégis be kell várnia azt az időt, amíg a helyzetet a férfi maga tisztáznia fogja, illetve tisztázni tudja. Annak a szegény asszonynak feltétlen joga van a férjéhez, mint ahogy azt a szegény gyermeket sem lehet büntetni azzal, hogy elveszítse édesapját. Ha azonban ők — és az Ön közbe lépése nélkül — meg tudnak állapodni egy mással és belenyugszanak a válásba, csak akkor kezdődhetik az Ön szerepe, ha tiszta lelkiismerettel akar annak a férfinak az oldalára állni, akit szeret és aki az Ön leveleszerint Ön is szereti. Igenis, annak a férfinak állnia kell „ezt a harcot egy olyan valakiért, aki csak a képezetében és emlékében él egy reális valakivel szemben”. Ezt a harcot csak az a férfi vívhatja meg egymagában és a harc tartama alatt Önnek a legkisebb mértékben sem szabad a férfi küzdelmét befolyásolnia. Ezt az időt ki kell várnia, még akkor is, ha addig a boldogtalansággal jegyzi el magát. Erősnek kell lennie és meg kell tanulnia a várás azért, akit szeret. Ha pedig úgy fordulnának a dolgok, hogy a válás nem sikerül, büszke öntudattal kell vállalni a lemondás keresztjét.

Sok hölgynek feltűnt az utóbbi időben, hogy a barátnője valahogy „más”, mint eddig volt; szebb, üdőbb, fiatalosabb! Asszonyom, ezek a barátnői már az új Hormocith-páder használják, mely a legszárazabb arcon is álomserű hatása.

Apolóné. Kérésével forduljon a Magyar Vöröskereszt Egylet központi irodájához, Budapest, VIII., Baross-u. 15., ahol készséggel adnak részletes felvilágosítást. — A kért lakcímet nem szolgálhatunk.

ELHERMEL AZ A FÜ... Sok levelet hoz naponta a posta. Majd mindegyik hangja olyan, hogy nem csupán a mi szívünknek, hanem talán még a követ is meglágyítaná. De az Ön levele, Asszonyom, első helyet kér ezeknek a sorában is, őszinte érzése, igaz fájdalom és becsületes akarása címén. Az asszonyok — különösen a fájó szívű asszonyok — könnyen beleszédülnek abba a csalódásba, hogy túlméretetik tulajdon bánatukat és azt gondolják, hogy az ő fájdalmak az a kivételes valami, ami páratlan az életben. Ez a tévedés érthető, hiszen mindenkinek a saját könnye a legősöbbs, saját szomorúsága a legfeketébb és saját sebe a legfájdalmasabb. Az Ön levele azonban, holott igyekezett megőrizni a legszárazabb tárgyilagosságot, valóban oly súlyos tünetekről rántja le a leplet, amelyet sürgősen gyógyítani kell, ha nem akarjuk, hogy boldogságuk, sőt egész életük bepusztuljon. Feltétlenül ki kell szakítani Magát — sőt férjével együtt: Magukat — abból a légkörből, amelynek fojtogató hatását úgy sem tudják elviselni. Szép a rokoni összetartozás érzése, de amikor önzésnél, rosszakaratnál, irigységnél, sőt formális lelki bántalmazásnál egyebet nem tapasztalnak,

Mössner
BUDAPEST, IV., VÁCI-U. 1.

blúz,
fehérmű,
pongyola

1 perc beporozás
2 perc bedörzsölés
2 perc kikéfélys

összesen **5** perc alatt

haja ragyog, selymes,
puha, lágy és főleg tiszta

„**FIX**“

víz és szappan nélküli
hajmosópor által

Drogériában és illatszerfárban kapható

mégiscsak és elsősorban saját magunkkal kell törődnünk. Úgy érezzük, hogy ezzel a gesztussal — a feltétlen szétkölözéssel — megoldódnék a második probléma is. Hiszen az a férfi, aki az Ön számára „a boldogságot és életet jelenti”: abban a harmónikus légkörben, amelyet az új millióban feltétlenül megtalálna, visszakapná azt a csöndes örömet és áldó szeretetet, aminek hiányában — hogy az Ön kifejezésével éljünk — „vadul el” annyira, hogy pokollá változott életük. Tudjuk, hogy a feladat nehéz, amire vállalkozik, de kell vállalkoznia, mert más kivezető utat nem találunk. Szeretők, ha üzenetünkkel kiérzékeny az Ön bánatával együttérzést és kérjük, a jövőben is keressen fel sorait. Örülünk, ha tanácsunk eredményes volna és feljuttat thonokba visszatérne a boldogság kék madara.

Utazásnál

a változó életmód zavarja a rendszeres emésztést. Ez émelygést, fejfájást okoz. Ne felejtse, hogy utazáshoz szükséges a jó hashajtó.

DARMOL

Dr. B. P., MISKOLC. Versét nem közölhetjük, mert hiányzik belőle az, ami a jót rosszul rimélő sorokat költeménnyé teszi. Betűrejtőnyelv viszont túlnaiv. Ilyen rejtőnyelveket nem is szoktunk közölni.

Minden hiába. Örömmel olvastuk levelét, melyből kiérteltük, hogy tanácsunkat megfogadja. Bizonyosra vesszük, hogy most már valóban megtalálja a „helyes utat”. Mindig jóleső érzés, ha egy lélek válságaiban segíthetünk tudunk nyújtani, de kétszeresen jól esik, ha segítőkészünk meg is ragadják.

CHINOSOL

öblítő tabletták a napi szájjápoláshoz. Kellemes formája a fertőzőes elleni védekezésnek náthalázni, vagy más meghűléses betegségnél. Fertőtleníti, nem illatosított. Kapható gyógyszerárakban, drogériákban.

Kaució. Tényleges hadnagy nem nősihet, t. főhadnagy kauciója 40.000 pengő, t. százados kauciója 30.000 pengő. Tartalékos tiszték kauciójára vonatkozólag felvilágosításért szíveskedjék az állomány illetékes csoportjához fordulni.

MARGARÉTA. Az a néhány lírai sor, amit hozzánk küldött, csak az Ön szemében érzékes. Igen, csak az Ön szemében, aki átélte és aki szereplője volt annak a mindenki életében sokszor megismétlődő romantikus jelenetnek. Meggyőződésünk, Maga sem gondolja komolyan, hogy nyomdajestéket láthat. Tegye el szép emlékei közé. Az olvasók — az Ön véleményével ellentétben — sokkal nagyobb igényűek még nyáron is, semhogy ilyen személyes jellegű íráská érdekelhetné őket.

N. Ida. Öszinte, mesterkéletlen sorait örömmel olvastuk. Nagyon becsüljük azért, hogy most pótolja, amit elmulasztott gyermekkorában a kedvezőtlen körülmények miatt. A szellemi érték által önmagának szépíti meg az életét. Ilyen érték birtokában látókőre kiszélesedik a megismerő dolgokat, amikről eddig nem volt tudomása. Bár ilyen nemesítő hatással volna kis húgára is, akinek megrendelte lapunkat. Külön is köszönjük szeretetét és pártfogását.

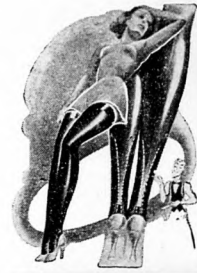
IRISZ. Megérdemelt örömet szerzünk Önnek az elfogadott két vers közlésével. Ez a kis vers Petőfi-visszhang. Erősen érzik hatása kifejezéseit. Ezt nem tudjuk megjelentetni. Magunk szerelmé. Az áldozatrakás rajongás hatja át egész lényét s ebben a forró hangulatban csillogó szemmel nézi az élet titokzatos óceánján átsíkló hullámfodrokat. Pedig csak egy felejthetetlen pillanat, egy lehallt virágszirom a szerelem, amin rajtafelejtjük a szemünket. A hullámfodor tovább sodródik, a pillanatot elenyeli az idő, a lehallt virágszirom felkapja a szél s a szerelem extázisa normálásra enyhül. Minden elmúlik, csak az emlékek maradnak meg. Az emlékek, amiket a bánat fényezőrója a szívünk közepébe vetít. Hova meneküljön az, aki fél az emlékek találkozásától? Hova? — kérdezi Ön is, kis lány. Ahhoz, aki egyedül érti meg, az édesanyához, ő megviszálja. Ne titkolja el előtte, hogy megszerelte azt a szimpátiikus fiút, aki külföldi útjára elvitte magával a fényképet és a magától belevégte a szívét. A szerelem édes türelmenségét épen az emlékek könnyítik meg és mivel beszélhetne róla öszintén és reménykedéssel, mint azzal, aki osztozik örömeiben és szomorúságában.

EGYSZERŰ LEÁNY. Nem szeretjük, amikor a költő nem meri közölni velünk a nevét. Egyébként is udvariatlanság ez, ha valaki választ vár tőlünk és elbúvik egy jelige árca mögé. Versét érdemben csak akkor fogjuk elbírálni, ha teljes névaláírással küldi be hozzánk.

1939. Versei közül válogasson ki néhányat, azokat, amelyeket Ön is legjobbaknak tart és küldje be hozzánk. Szívesen foglalkozunk velük, mert úgy érezzük, hogy az Ön tehetsége megérdemli. Természetes, hogy Önnek el kell viselni a szigorú, de jóakarató kritikát is. A kért könyvet megküldöttük.

TEARÓZSA. Érdemes írnia, de sikerültebb és jelentősebb munkát várunk Öntől. Ez igen elnyújtott. Az író feladata, hogy tartalommal és kifejezéssel formában irodalmi értékűt alkosson.

Napozunk óvatosan! Gondoljunk arra, hogy a napfény erősen kiszáritja az arcot. A Hormocith B. krém nemcsak pótolja a bőr szükséges tápanyagait, hanem bő olajtartalmával a gyors és egyenletes leburnalást is biztosítja. Száraz arcbőrűeknek napozásnál nélkülözhetetlen.

ARWA
Tailor made

a feszesen simuló,
finom vonalú harisnya

— ha nem is kapható
korlátlan mennyiségben — minőségében
változatlanul
utólérhetetlen.

kérje kereskedőjétől

ÉRETTÉGIZETT KISLANY. Mindig örülünk, ha fiatal hölgyeknél ambícióval és önbizalommal is tiltakozunk. Szükséges az önbizalom, hogy az első munkával ki merjen állni a fórumra. A vers stílusa kissé bizonykedelges és bágyadt tempójú, de közölni fogjuk. Jobbakat kérünk!

Válasz: Kalmár Irénnek. „Kedves kislányom! Elgondolkoztam szép tervén, amely a leendő férj megtartását szolgálja. Így elméletben nagyon szép, de mi lesz belőle, a valóságban épp olyan nagy a különbség, mint a vőlegény és a férj között van. Nem mondom, egy darabig „megy” a dolog, a férjnek tetszik a keleti kényelem, de megszokja. Aztán jön a nagyobb úr, a kicsi. Egy-egy ébren töltött éjszaka, — pl. fogzás idején — elég hogy a feleség gyűrött legyen, ideje sincs toaletthez vigyágni magát a „kocsma” ébredése idején. Bizony, akkor elmarad a virág, az újság, sőt a rádiót sajátkezűleg csukjuk el, hogy a kicsi jól aludjon. S a „korona” ilyenkor mit tesz? — Ne gondolja, hogy megértően mosolyog. Dehogy! Morog és azonnal meglátja a barchet-pongyolát, de az okot, amiért nem eszerüljük fel elegáns reggeli toalettal, nem értkei. Mert a „korona” csak az okozat iránt fogékony. Az ok, — ha pont nem ő az, — mellékes. Már pedig minden nő a gyermeket a férj kényelme elé helyezi. Természetesen ennek következménye az elégedetlenség, sértettség s késő a veszekedés. Ezekről eltekintve, ha a férj mindig csak igent hall s imádatot lát, megúnja. Kedvet kap nem-et hallani, hiszen a változatosság a fontos. Ha tökéletes a feleség, tökéletlent kíván s fordítva. Akkor aztán büszkén veri kebelét, hogy ő

NIVEA
minősége
változatlan

305

VITACIT
rögtön segít!

Mésszeres, tőgpórusú, pattanásra hajlamos arcnak áldás a VITACIT arcpalack, készlet P 6.72.
Százaz, érzékeny, húzóddó, időelőtt ráncosodó arcnak áldás a VITACIT bőrtápláló-krém, tégely P 6.65.

Szakszervezetekben is kapható. Postán «Arcápolási Tanácsadó»-val küldi: **LORÁND KOZMETIKA, Mussolini-tér 3. A név garancia!**

A 10 érvényes patkóért az árban befolyó!

nem hibás, az asszony unalmas egyformán odaadó alázatával s végre is, megmondott egy híres ember által: „Isten ments a tökéletességtől, mert az örjítően unalmas”. Csak nem kívánhatjuk tőle, hogy egész életében unatkozók egy alázatos asszonyka mellett, aki messze áll az ő ragyogó szellemi fölényétől. Mert ő nem szeretetnek minősíti az odaadást, hanem kisebbségi érzésnek. Ha pedig — amint említettem —, csak a gyermek kedvéért is, bármiben hátrányban érzi magát, keres magának máshol „vigasztalást”. Mindenre találunk szép kimagyarázást. Az igaz, hogy a dolgozó nő nem hibás. Van persze olyan gyenge nő, aki elhiszi színes meséiket, amiket remekül tudnak feltalálni s elveszti a talajt lába alól. De azért általánosítani nem lehet. Hiszen férjes nők közt is akad kivétel s amiért van egy fehéregyermek, nem mondhatom azt, hogy minden egér fehérek. Csak a férfiak közt nincs kivétel, mind egyformák. Elképzelhetetlenül labilis a lelki berendezésük! Elég egy kareszű boka, egy csinos arc, még ha az az arc nem is fordul feléje, hogy azonnal utána szaladjon, míg a feleség otthon melengel a papucsait s válogatja ki számára az újságokat.

Mert, édesem, ha „mindene” is egy férjnek, az még többet akar. Nincs a „mindennek” olyan magas foka, amit elég méltónak tartana ő koronaszághoz.

Húsz éve asszony vagyok, — azelőtt hivatalnoknő voltam —, sógorom is van, nemsokára vőm is —, eléggé ismerem a „koronákat”. Az a fő, hogy minél kevesebbet törődjünk velük. Adjuk meg nekik, amennyit a szívünk adhat, de követeljük meg magunknak is, ami nekünk, mint feleségnek, nőnek és főleg, anyának jár. Megtartásukra leghelyesebb az a mód, amellyel egy nő, — férfiaktól meg-

hirdetett, s férfiak által megélt versenyben megnyerte a díjat: „tartsd jól a bestiót!” Akkor talán, néhány évig, hű marad. Szóval csoda történik.

Ne higgye, hogy egy férj olyan nagy szerencse. Ezt csak ők képzelik! Azért még nem

Minden gyermek 41 ma, v á g y a:

Mártonhegyi Gyermekeküldő
Elsőrendű ellátás, kerti úszómedence megvizsgálattal. Tornaszerek, homokstrand. Orvosi és nevelői felügyelet. Csak egészséges gyermekeknek!
XII., Bűrök-utca 27. Telefon: 166-663. Kérjen prospektust!

APRÓHIRDETÉSEK

Ezen rovatban közzendő hirdetés szavanként 15 fillér. Vastagabb betűkkel szedett első szó díja 30 fillér. Jelígis hirdetekre érkező levelek továbbítására a hirdetési díjjal egyidejűleg külön 1 pengő utalandó át. Állást kereső hirdetések szavanként 10 fillér. A hirdetés díja előre beküldendő.

Zongorák, pianinók, világmarkákak, legolcsóbban, részlete is Fenyőné zongoratermében, Erzsébet-körút 26. Bérzongorák olcsón. Telefon: 222-462.

Budaestre érkező úri személynek szép, kényelmes lakásban 2 pengőttel meg szállás. Főjegyzőné, Orczyúti 40., I. emelet 10.

Zongorát vagy pianinót, azonnal készpénzfizetésre, sűrgősen vennék. Telefon: 225-689. Zongoraterem.

Pestre érkező családok számára úri otthon nyujtok: Dornóiné, IV., Ferencik-tere 7., II. emelet 5. Telefon: 386-689.

Legmodernebb szabás-varrás, fehérneműszabászat, — Mestervizsga. „ELIT”-szalon, Erzsébet-körút 46.

Vidékieknek tiszta, szép szobák méltányosan: Hajdu Márta, Erzsébet-körút 27., I. emelet 3. Tel.: 420-431.

Bundák legolcsóbban, alakítások jutányosan **Kókay E.** szűcsmesterénél, Vilmos császár-út 10. Tel.: 386-784.

Figyelmébe ajánljuk **Rákóczi-út ötven** Zongoratermet. Rengeteg zongora, pianinó vásárolható legkezelebb részlete is. Olcsó tanulóegerek.

Készpénzért vennék zongorát, pianinót, Erzsébet-körút huszonnál, Fenyőné. Telefon: 222-462.

Balatonzámárdiban májusi kiadó, esetleg eladó emeletes, kertés villában 3 szoba, konyha, éteskamra, 2 zárt-veranda, balkonos lakás. Az emeleti részben két szoba, balkon, zárt veranda, különválasztható. Vízhez közel. Bővebb felvilágosítást ad **Bogárdy Antalné**, Balatonzámárdi, Torbágyi villa, Balatoni mút mellett.

Fizetővendégeket fogadok. Steinmann, Martonvásár.

Elzalogosított ékszerait, ezüstjeit költségmentesen kiadom és legmagasabb áron megveszem. Brilláns, aranyat, fogaranyat, ezüstöt legmagasabb áron veszek. Baross ékszerház, Grósz, Baross-utca 83. Telefonáljon: 140-969.

Budaestre érkezőknek „Úri otthon!” méltányosan, nyug. MÁV főintéző neje: Erzsébet-körút 2., III. emelet 19. Emke-kávéház. Telefon: 225-555.

Mimóza világhírű grafológusnő analízis írásból és fényképről. Állandó cím: Pécs, Szent Vince-utca 50. Válaszbélyeg küldendő.

Hűszéves tanítónő vagyok, ép, nem éppen szép, vidám már inkább, de legjobban férjhez mennék. Leveleket „Pista” jellegre kiadóba kérek.

érdemes földig hajolni előtűk. Emelt fővel is lehetünk asszonyok, anyák.

Maga is belátja néhány év múlva, kislányom! S akkor igazat ad nekünk, asszonyoknak. Egy asszony“

MIT KERES A NAP SUGARA... Halk, csöndes, meleg sorok, meleg szív vallomása. Ezek az értékek. Hibája a visszatérő gondolatismétlés. Sikerütebbet várunk.

„Nézzük, mit tud ez a kézi krémesoda” — mondta egyik nagyvívatos színésznőnk és megpróbálta a Hormocith B.-l. Azóta egyik legteljesebb propagálója ennek a speciális krémnek, amely vaifőságas áldás a száraz bőrnek.

Küéppiskolát vezetett, fiatal, ügyes, szorgalmas Leány, gépelti tudó, iródaiba elhelyezkedne Pestre vagy Budára. Válaszokat „Kezdő” jellegre a kiadóhivatal továbbít.

Kereszély tanítónő nyárra állást keres. Tanítónő Mohács, Kossuth L.-u. 38.

Negyvenéves róm. kat. gyermektelen úriasszony megismerkedne házasság céljából hozzáilló nyugdíjas állású úrral. Leveleket „Huszonöt ezer ingatlanban” kiadóba kérek.

Szobafestést, mázóást, lakástakarítást, ablaktisztítást vállal **Vizi Miklós**, tel.: 130-671.

Intelligens, komoly nő gyerekkiasszonyoknak, anyahelyettesnek vagy hávezetőnőnek ajánljuk. „Gyerekszerető” jellegre kiadóba.

Szeretnék 17 éves beteg kislányom mellé, csak a beteg körüli teendőkre 20-35 év közötti jövevény, szerény, intelligens hölgyet. Bundy Jánosné, Gyálkúta.

Keresek 2 éves fiam mellé német-magyar kisasszonyt. Héja Albertné, Vasláb.

Házivarrónő fűm ruhákhoz, úrlházakhoz ajánljuk. Kovács, Szondy-u. 32.

Boldogságra vágyom, levelezni házasság céljából 40-50 éves áll. tisztviselővel. Leveleket „Otthont, harmóniát” jellegre kiadóba kérek.

Pár hetet szép és barátságos helyen szeretnék eltölteni vagy fizető vendégnél, vagy három hét házimunka és főzés ellenében. Leveleket „Előfizető” jellegre kérek.

Férjhez adnám 33 éves, r. k. csinosnak mondott hátor-kelengye s párcezer pengővel rendelkező leányomat, intelligens férjhez. Leveleket „Nyugodt otthon” jellegre a kiadóba kérek.

Postára gyakorlás végett elmennek, melynek ellenében házimunkáját elvégzem. L. V. Sajókerez-túr, u. p. Sajócecs.

Felölis szerkesztő és kiadó: Papp Jenő.

Kéziratokat, kliszkéket, fényképeket nem adunk vissza és nem örzük meg. A lap cikkeinek és képeinek átvelele és közlése tilos. **Hirdetési-díj mm-soranként 65 fillér.** A hirdetések elhelyezésénél semmiféle külön kikötést nem fogadunk el. A Magyar Nők Lapját nyomta a Hungária Hirlapnyomda R.-T., Budapest, V. kerület, Vilmos császár-út 34. szám. — 8034.

Felölis: **vitéz Bánd Lelöl igazgató.**

ÁGYTOLL olcsón!

Tarka toll 70 fillér, jobb 1.60, szürke vegyes fozott 2.—, jobb 2.60, mégjobb 3.—, finom szürke 3.60 P. Fehéres fozított libatoll 4.50, jobb fehér 5.50, még jobb 6.50, kimondott jómínőségű 7.50, pelyhes 9 P-től szállít 5 kilós papírszácsomagolásban, bérmentve, utánvétellel. — Tisztviselőknék 3 szállék kedvezmény.

VARGA ANTAL ÁGYTOLLVÁLLALATA, KISKUNFÉLEGYHÁZA, Szent János-tér 6. sz.

Egyedül biztos hatású a

„**DÉVA**” szőrtelenítő krém

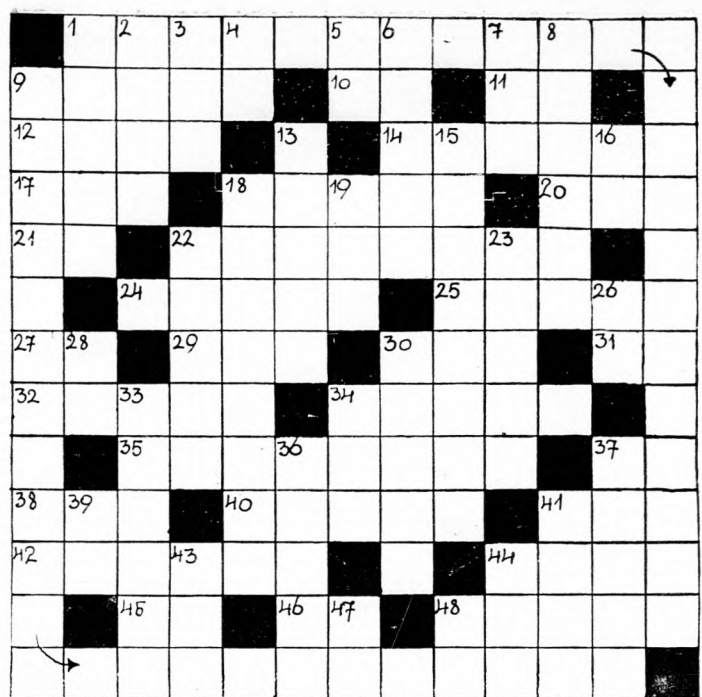
Kapható: „DÉVA” Surd, Somogy megye.

LÁSZLÓ PEHELY
GYAPJU
VATTA PAPAN
ALAPITVA SZOLID-MEGBIZHATÓ
1898 • VIII. VAS UCCA 14

Keresztrejtvény

VIZSZINTESEN: 1. Konfutse-idézet (folytatás a függ. 9-ben) — 9. Az áru ritkasága és használhatósága határozza meg — 10. Skálahang — 11. Keresztül — 12. Thaiföld régi neve — 14. Egzótikus módár — 17. Hírközlő vállalat — 18. Feketetengeri kikötő — 20. Vissza: értéktelen holmi — 21. Német szem. névmás — 22. Keleti betegség — 24. Bokros terület — 25. Vidéki település — 27. Egyforma betűk — 29. Rag — 30. Szólít — 31. Azonos mássalhangzók — 32. Bácsi — Bécsben — 34. Gabonaraktár — 35. Helység a Kárpátalján — 37. Kicsinyítő képző — 38. Görög törzs — 40. Pipere-zappan márkája — 41. Szín — 42. Odaharap (a kutyá) — 44. Országának lakói — 45. Kínai férfinév — 46. Mutatószó — 48. Udvarias szó.

FÜGGŐLEGESEN: 1. Finom volt a kávéhoz — 2. Állam — franciául — 3. Noé egyik fia — 4. Zalai Karola — 5. Egyforma betűk — 6. Férfinév — 7. Ókori nép — 8. Lazaszövesű textilanyag — 9. A vízszintes 1. folytatása — 13. Idegen férfinév — 15. Színtelen, éteres szagú gáz — 16. Az olasz skála első hangja — 18. Enekes művész — 19. Folytonossági hiány — 22. Betű — 23. A bécsi rádió volt neve — 26. Y. D. — 28. Ma-

rosi Nándor — 30. Kéretem — 33. Viráglat és zátony — 34. Szent rövidítése — 36. Sorozat — idegen szóval — 37. Amul — másképpen — 39. O. D. — 41. Lányosháznál szívesen látják — 43. Mi a foglalkozása? — 44. Kovács István — 47. Időhatározó — 48. Betű, ahogy az elemista kimondja.

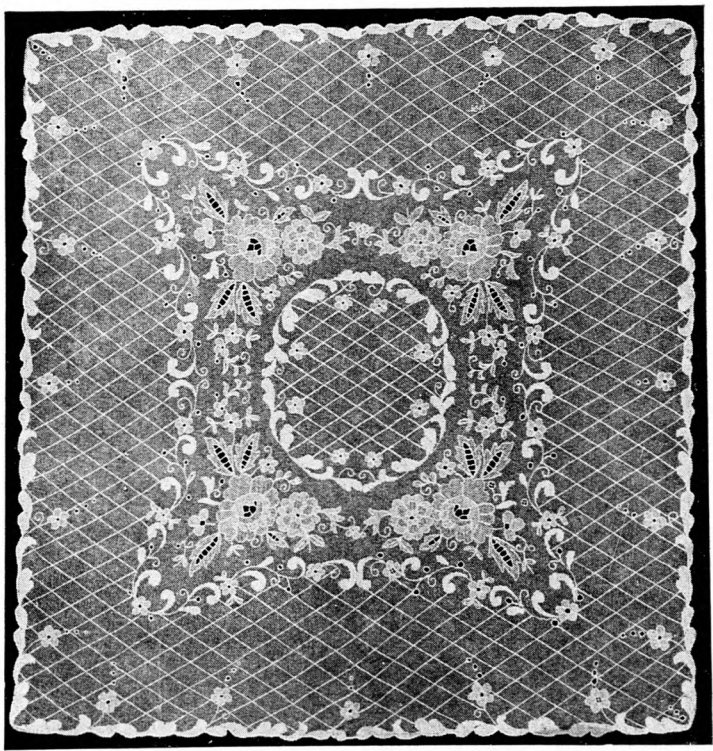
+

A Magyar Nők Lapja
szerkesztősége
és kiadóhivatala:
Budapest, IV.,
Ferenciek-tere 7. sz.
II. emelet 6

+

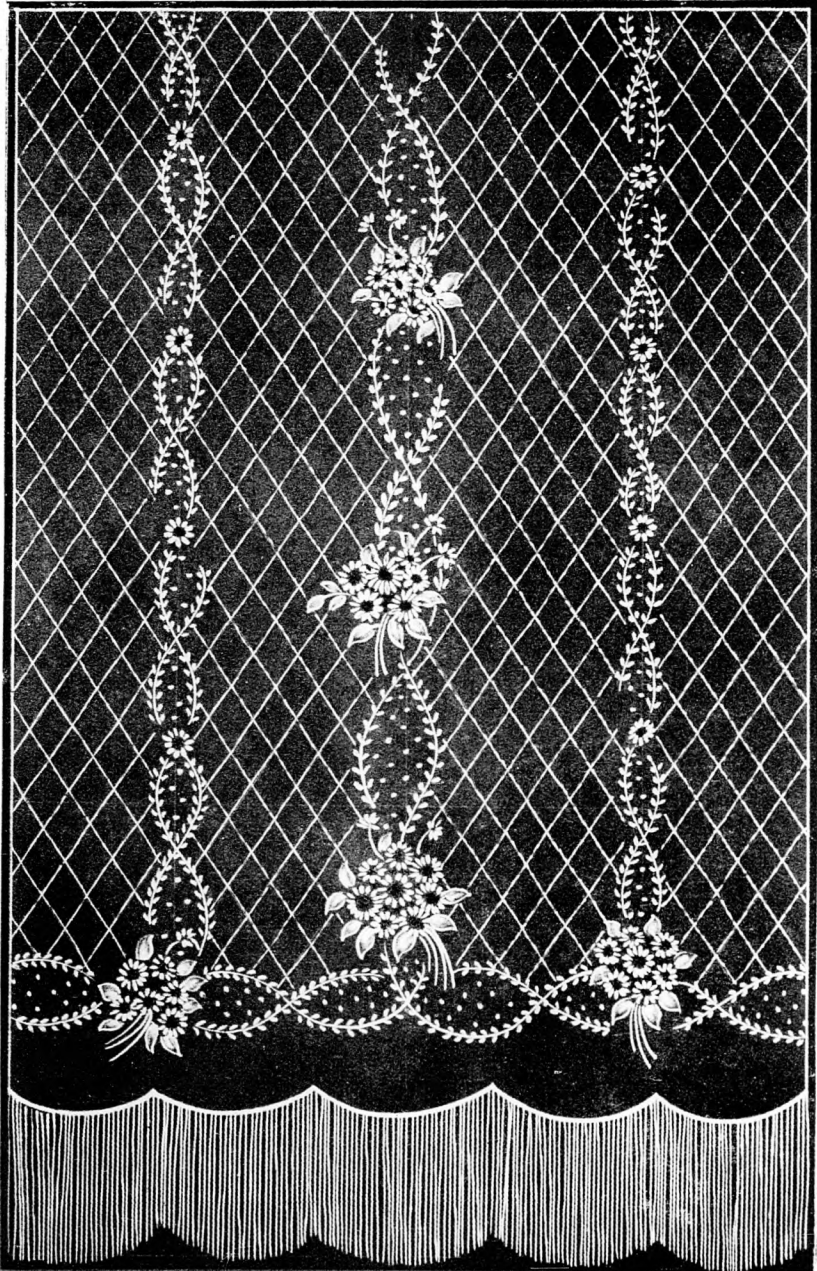
Telefonszám:
18-73-42

+

Tüllterítő. Szálbehúzással, hímzései és riseliő áttöréssel díszítve. Ekrü tüllre ekrűszínű fonállal 90x90 cm méretben a legszebb kivitelben teljesen készen P 40.—. Más méretben is megrendelhető, 20 fillér válaszbélyeg ellenében felvilágosítást küld a Muskáti Kézimunkabolt, Budapest, IV., Régiposta-utca 12.

MAGYAR NŐK LAPJA

Divatos tüllfüggöny, színes gyapjú himzéssel, tetszés szerinti méretben megrendelhető a Muskátli Kézimunkaboltban Budapest, IV., Régiposta-utca 12. vagy Szeged, Kárász-utca. 3. 20 fillér válaszbélyeg beküldése ellenében megrendelőinknek pontos árajánlatot küldünk.